

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 62

11 martie 2019

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2019/C 93/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2019/C 93/02 Cauza C-310/16: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Spetsializiran nakazatelen sad – Bulgaria) – Procedură penală privind pe Petar Dzivev și alții [Trimitere preliminară – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene – Articolul 325 alineatul (1) TFUE – Convenția privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene – Procedură penală privind infracțiuni în materie de TVA – Principiul efectivității – Administrarea probelor – Interceptarea convorbirilor telefonice – Autorizație acordată de o autoritate judiciară incompetentă – Luarea în considerare a acestor interceptări ca elemente de probă – Reglementare națională – Interdicție] 2

2019/C 93/03 Cauza C-162/17 P: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 16 ianuarie 2019 – Republica Polonă/Stock Polska sp. z o.o., Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Lass & Steffen GmbH Wein- und Spirituosens-Import]Recurs – Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Regulamentul (CE) nr. 207/2009 – Articolul 8 alineatul (1) – Cerere de înregistrare a mărcii figurative care conține elementul verbal LUBELSKA – Element dominant și distinctiv] 3

RO

Din motive de protecție a datelor cu caracter personal și/sau de confidențialitate, anumite informații conținute în prezenta ediție nu mai pot fi puse la dispoziție; ca urmare, o nouă versiune autentică este publicată.

2019/C 93/04	Cauza C-165/17: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 24 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Morgan Stanley & Co International plc/Ministre de l'Économie et des Finances [Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – A șasea Directivă 77/88/CEE a Consiliului – Directiva 2006/112/CE – Deducerea taxei achitate în amonte – Bunuri și servicii utilizate atât pentru operațiuni impozabile, cât și pentru operațiuni scutite (bunuri și servicii de folosință mixtă) – Determinarea proratae de deducere aplicabile – Sucursală stabilită într-un stat membru diferit de cel al sediului societății – Cheltuieli efectuate de sucursală, alocate exclusiv pentru realizarea operațiunilor sediului – Cheltuieli generale ale sucursalei, care contribuie la realizarea atât a operațiunilor sale, cât și a celor ale sediului]	3
2019/C 93/05	Cauza C-168/17: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Kúria – Ungaria) – SH/TG [Trimitere preliminară – Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive luate având în vedere situația din Libia – Lanț de contracte încheiate în scopul emiterii unei garanții bancare în beneficiul unei entități incluse într-o listă de înghețare de fonduri – Plata unor cheltuieli în temeiul unor contracte de contragarantie – Regulamentul (UE) nr. 204/2011 – Articolul 5 – Noțiunea „fonduri puse la dispoziția unei entități incluse pe lista din anexa III la Regulamentul nr. 204/2011” – Articolul 12 alineatul (1) litera (c) – Noțiunea „cerere în temeiul unei garanții” – Noțiunea „persoană sau entitate care acționează în numele uneia dintre persoanele menționate la litera (a) sau (b)”]	4
2019/C 93/06	Cauza C-193/17: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – Cresco Investigation GmbH/Markus Achatzi [Trimitere preliminară – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 21 – Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă – Directiva 2000/78/CE – Articolul 2 alineatul (2) litera (a) – Discriminare directă pe motive de apartenență religioasă – Legislație națională care acordă anumitor lucrători o zi de concediu în Vinerea Mare – Justificare – Articolul 2 alineatul (5) – Articolul 7 alineatul (1) – Obligații ale angajatorilor privați și ale instanței naționale care decurg dintr-o incompatibilitate a dreptului național cu Directiva 2000/78]	6
2019/C 93/07	Cauza C-258/17: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 15 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof – Austria) – E.B./Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter BVA [Trimitere preliminară – Politică socială – Directiva 2000/78/CE – Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă – Articolul 2 – Tentativă de ultraj contra bunelor moravuri săvârșită de un funcționar asupra unor minori de sex masculin – Sancțiune disciplinară adoptată în cursul anului 1975 – Pensionare anticipată cu diminuarea concomitentă a pensiei – Discriminare pe motive de orientare sexuală – Efecte ale aplicării Directivei 2000/78/CE asupra sancțiunii disciplinare – Modalități de stabilire a pensiei pentru limită de vârstă plătite]	7
2019/C 93/08	Cauza C-265/17 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 ianuarie 2019 – Comisia Europeană/United Parcel Service, Inc., FedEx Corp. (Recurs – Controlul operațiunilor de concentrare între întreprinderi – Achiziționarea TNT Express de către UPS – Decizie a Comisiei prin care operațiunea de concentrare este declarată incompatibilă cu piața internă și cu funcționarea Acordului privind SEE – Model econometric elaborat de Comisie – Necomunicarea modificărilor aduse modelului econometric – Încălcarea dreptului la apărare)	7
2019/C 93/09	Cauza C-272/17: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 23 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – K.M. Zyla/Staatssecretaris van Financiën (Trimitere preliminară – Libera circulație a lucrătorilor – Egalitate de tratament – Impozite pe venit – Contribuții la asigurările sociale – Lucrător care a părăsit statul membru de încadrare în muncă în cursul anului calendaristic – Aplicarea normei pro rata temporis în privința reducerii prelevării contribuțiilor)	8
2019/C 93/10	Cauza C-313/17 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 24 ianuarie 2019 – George Haswani/Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană (Recurs – Articolul 86 din Regulamentul de procedură al Tribunalului – Admisibilitate – Procedură de adaptare a cererii introductive – Necesitatea adaptării motivelor și a argumentelor – Măsuri restrictive luate împotriva Republicii Arabe Siriene – Lista persoanelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice – Includerea numelui recurentului)	9
2019/C 93/11	Cauza C-326/17: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 24 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad van State – Țările de Jos) – Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW)/X, Y și X, Y/ Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) și Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW)/Z (Trimitere preliminară – Directiva 1999/37/CE – Documente de înmatriculare pentru vehicule – Omisiuni în certificatele de înmatriculare – Recunoaștere reciprocă – Directiva 2007/46/CE – Vehicule construite înainte de armonizarea cerințelor tehnice la nivelul Uniunii Europene – Modificări care influențează caracteristicile tehnice ale vehiculului)	9

2019/C 93/12	Cauza C-386/17: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione – Italia) – Stefano Liberato/Luminita Luisa Grigorescu [Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie de obligații de întreținere – Regulamentul (CE) nr. 44/2001 – Articolul 5 punctul 2 – Articolul 27 – Articolul 35 alineatul (3) – Competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești – Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 – Articolul 19 – Litispendență – Articolul 22 litera (a) – Articolul 23 litera (a) – Refuz al recunoașterii unor hotărâri în caz de caracter vădit contrar ordinii publice – Articolul 24 – Interzicerea controlului competenței instanței judecătorești de origine – Motiv de refuz al recunoașterii întemeiat pe o nerespectare a normelor de litispendență – Inexistență]	10
2019/C 93/13	Cauza C-387/17: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 23 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione – Italia) – Presidenza del Consiglio dei Ministri/Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA [Trimitere preliminară – Ajutoare de stat – Ajutoare existente și ajutoare noi – Calificare – Regulamentul (CE) nr. 659/1999 – Articolul 1 litera (b) punctele (iv) și (v) – Principiile securității juridice și protecției încrederii legitime – Aplicabilitate – Subvenții acordate înainte de liberalizarea unei piețe inițial închise concurenței – Acțiune în despăgubire introdusă împotriva statului membru de un concurent al societății beneficiare]	11
2019/C 93/14	Cauza C-389/17: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Lituania) – procedură inițiată de „Paysera LT” UAB, fostă „EVP International” UAB/Lietuvos bankas [Trimitere preliminară – Accesul la activitatea instituțiilor emitente de monedă electronică – Directiva 2009/110/CE – Articolul 5 alineatele (2) și (3) – Norme în materie de fonduri proprii – Fonduri proprii necesare pentru desfășurarea unor activități care au legătură cu emiterea de monedă electronică – Noțiunea „activitate care are legătură cu emiterea de monedă electronică” – Emiterea de monedă electronică în beneficiul vânzătorului la valoarea nominală a fondurilor primite]	12
2019/C 93/15	Cauza C-419/17 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 23 ianuarie 2019 – Deza, a.s./Agenția Europeană pentru Produse Chimice, Regatul Danemarcei, Regatul Țărilor de Jos, Regatul Suediei, Regatul Norvegiei [„Recurs – Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 (Regulamentul REACH) – Anexa XIV – Întocmirea unei liste de substanțe supuse autorizării – Incluzere în lista substanțelor candidate la o eventuală incluzere în anexa XIV – Actualizare privind incluzerea substanței ftalat de di(2-etilhexil) (DEHP) în listă – Erori de interpretare și de aplicare a Regulamentului REACH și a principiului securității juridice – Denaturarea faptelor și a elementelor de probă – Întinderea controlului”]	12
2019/C 93/16	Cauza C-430/17: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 23 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG/Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV [Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Directiva 2011/83/UE – Contracte la distanță – Articolul 6 alineatul (1) litera (h) – Obligația de informare cu privire la dreptul de retragere – Articolul 8 alineatul (4) – Contract încheiat printr-un mijloc de comunicare la distanță ce permite un spațiu sau un timp limitat pentru afișarea informației – Noțiunea „constrângeri de spațiu sau de timp pentru prezentarea de informații” – Pliant inclus într-o publicație periodică – Carte poștală de comandă ce conține un hyperlink pentru a accesa informații cu privire la dreptul de retragere]	13
2019/C 93/17	Cauza C-477/17: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 24 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Centrale Raad van Beroep – Țările de Jos) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank/D. Balandin, I. Lukachenko, Holiday on Ice Services BV [Trimitere preliminară – Securitate socială – Regulamentul (UE) nr. 1231/2010 – Legislație aplicabilă – Certificat A 1 – Articolul 1 – Extinderea beneficiului certificatului A 1 la resortisanții țărilor terțe aflați în situație de ședere legală pe teritoriul unui stat membru – Reședință legală – Noțiune]	14
2019/C 93/18	Cauza C-496/17: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Düsseldorf – Germania) – Deutsche Post AG/Hauptzollamt Köln [Trimitere preliminară – Uniunea vamală – Codul vamal al Uniunii – Articolul 39 – Statut de operator economic autorizat – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 – Articolul 24 alineatul (1) al doilea paragraf – Alt solicitant decât o persoană fizică – Chestionar – Colectarea de date cu caracter personal – Directiva 95/46/CE – Articolele 6 și 7 – Regulamentul (UE) 2016/679 – Articolele 5 și 6 – Prelucrarea datelor cu caracter personal]	14

2019/C 93/19	Cauza C-639/17: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de l'Augstākā tiesa – Letonia) – SIA „KPMG Baltics” agissant en qualité de curateur à la faillite de AS „Latvijas Krājbanka”/SIA „Kipars AI” (Trimitere preliminară – Caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare – Directiva 98/26/CE – Domeniu de aplicare – Noțiunea „ordin de transfer” – Ordin de plată adresat de titularul unui cont curent obișnuit unei instituții de credit declarate ulterior insolubilă)	15
2019/C 93/20	Cauza C-661/17: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 23 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court (Irlande) – Irlanda) – M.A., S.A., A.Z./The International Protection Appeals Tribunal, The Minister for Justice and Equality, Attorney General, Irlanda [Trimitere preliminară – Politica privind azilul – Criterii și mecanisme de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională – Regulamentul (UE) nr. 604/2013 – Clauze discreționare – Criterii de apreciere]	16
2019/C 93/21	Cauza C-698/17 P: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 23 ianuarie 2019 – Toni Klement/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) [Recurs – Marcă a Uniunii Europene – Regulamentul (CE) nr. 207/2009 – Articolul 15 alineatul (1) – Cerere de decădere din drepturile asupra unei mărci – Marcă tridimensională reprezentând forma unui cuptor – Utilizare serioasă a mărcii – Motivare]	17
2019/C 93/22	Cauza C-74/18: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 17 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein hallinto-oikeus – Finlanda) – Procedura inițiată de A Ltd (Trimitere preliminară – Directiva 2009/138/CE – Acces la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare – Articolul 13 punctul 13 – Noțiunea „statul membru în care este situat riscul” – Societate, stabilită într-un stat membru, care prestează servicii de asigurare referitoare la riscurile legate de transformările de societăți într-un alt stat membru – Articolul 157 – Statul membru în care este percepută taxa pe primele de asigurare)	17
2019/C 93/23	Cauza C-102/18: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 17 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberlandesgericht Köln – Germania) – Procedura inițiată de Klaus Manuel Maria Brisch [Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Regulamentul (UE) nr. 650/2012 – Articolul 65 alineatul (2) – Certificat european de moștenitor – Solicitarea unui certificat – Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1329/2014 – Caracter obligatoriu sau facultativ al formularului elaborat în temeiul articolului 1 alineatul (4) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 1329/2014]	18
2019/C 93/24	Cauza C-551/18 PPU: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 6 decembrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Hof van Cassatie – Belgia) – executarea unui mandat european de arestare emis împotriva IK [Trimitere preliminară – Procedură preliminară de urgență – Cooperare polițienească și judiciară în materie penală – Decizia-cadru 2002/584/JAI – Mandat european de arestare și proceduri de predare între state membre – Mandat european de arestare emis în scopul executării unei pedepse privative de libertate – Conținut și formă – Articolul 8 alineatul (1) litera (f) – Lipsa menționării pedepsei complementare – Validitate – Consecințe – Efecte asupra detenției]	18
2019/C 93/25	Cauza C-292/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Kassel Zweigstelle Hofgeismar (Germania) la 27 aprilie 2018 – Petra Breyer, Heiko Breyer/Sundair GmbH	19
2019/C 93/26	Cauza C-308/18 P: Recurs introdus la 7 mai 2018 de Schniga GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 23 februarie 2018 în cauza T-445/16, Schniga GmbH/CPVO	19
2019/C 93/27	Cauza C-444/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) la 6 iulie 2018 – Fluctus s.r.o și alții	20
2019/C 93/28	Cauza C-463/18 P: Recurs introdus la 13 iulie 2018 de CeramTec GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 3 mai 2018 în cauza T-193/17, CeramTec GmbH/EUIPO	20
2019/C 93/29	Cauza C-553/18 P: Recurs introdus la 29 august 2018 de Lion's Head Global Partners LLP împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 14 iunie 2018 în cauza T-294/17, Lion's Head Global Partners LLP/EUIPO	20

2019/C 93/30	Cauza C-554/18 P: Recurs introdus la 29 august 2018 de Lion's Head Global Partners LLP împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 14 iunie 2018 în cauza T-310/17, Lion's Head Global Partners LLP/EUIPO	21
2019/C 93/31	Cauza C-608/18 P: Recurs introdus la 24 septembrie 2018 de Republica Cipru împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 13 iulie 2018 în cauza T-825/16, Republica Cipru/EUIPO	21
2019/C 93/32	Cauza C-609/18 P: Recurs introdus la 24 septembrie 2018 de Republica Cipru împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 13 iulie 2018 în cauza T-847/16, Republica Cipru/EUIPO	22
2019/C 93/33	Cauza C-612/18 P: Recurs introdus la 25 septembrie 2018 de ClientEarth împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 11 iulie 2018 în cauza T-644/16, ClientEarth/Comisia	23
2019/C 93/34	Cauza C-726/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana (Italia) la 22 noiembrie 2018 – FW, GY/U.T.G. – Prefettura di Lucca	25
2019/C 93/35	Cauza C-729/18 P: Recurs introdus la 23 noiembrie 2018 de VTB Bank PAO, fostă VTB Bank OAO împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 13 septembrie 2018 în cauza T-734/14, VTB Bank/Consiliul	25
2019/C 93/36	Cauza C-732/18 P: Recurs introdus la 23 noiembrie 2018 de PAO Rosneft Oil Company, fostă NK Rosneft OAO, RN-Shelf-Arctic OOO, AO RN-Shelf-Far East, fostă RN-Shelf-Dalniy Vostok ZAO, RN-Exploration OOO, Tagulskoe OOO împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 13 septembrie 2018 în cauza T-715/14, Rosneft și alții/Consiliul	26
2019/C 93/37	Cauza C-749/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour administrative (Luxemburg) la 30 noiembrie 2018 – B, C, D/Administration des contributions directes	27
2019/C 93/38	Cauza C-750/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Amsterdam (Țările de Jos) la 3 decembrie 2018 – A, B/C	29
2019/C 93/39	Cauza C-758/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesgericht Korneuburg (Austria) la 30 noiembrie 2018 – Bulgarian Air Charter Limited/NE	29
2019/C 93/40	Cauza C-796/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la 19 decembrie 2018 – Informatikgesellschaft für Software-Entwicklung (ISE) mbH/Stadt Köln	30
2019/C 93/41	Cauza C-813/18 P: Recurs introdus la 21 decembrie 2018 de Deza, a.s. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 24 octombrie 2018 în cauza T-400/17, Deza/Comisia	31
2019/C 93/42	Cauza C-823/18 P: Recurs introdus la 27 decembrie 2018 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 18 octombrie 2018 în cauza T-640/16, GEA Group AG/Comisia	32
2019/C 93/43	Cauza C-832/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Helsingin hovioikeus (Finlanda) la 21 decembrie 2018 – A ym./Finnair Oyj	33
2019/C 93/44	Cauza C-2/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Riigikohus (Estonia) la 4 ianuarie 2019 – A. P./Riigiprokuratuur	34
2019/C 93/45	Cauza C-5/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 4 ianuarie 2019 – Overgas Mrezhi AD, Asociația non-profit Bulgarska Gazova Asotsiatsia/Komisija za enigiyno i vodno regulirane (KEVR)	34

2019/C 93/46	Cauza C-8/19 PPU: Cerere de decizie preliminară introdusă de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) la 7 ianuarie 2019 – Procedură penală privind pe RH	35
2019/C 93/47	Cauza C-60/19 P: Recurs introdus la 24 ianuarie 2019 de Mouvement pour une Europe des nations et des libertés împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 27 noiembrie 2018 în cauza T-829/16, Mouvement pour une Europe des nations et des libertés/Parlamentul	36
Tribunalul		
2019/C 93/48	Cauza T-400/10 RENV: Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2018 – Hamas/Consiliul („Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului – Înghețarea fondurilor – Posibilitatea unei autorități a unui stat terț de a fi calificată drept autoritate competentă în sensul Poziției comune 2001/931/PESC – Baza factuală a deciziilor de înghețare a fondurilor – Obligația de motivare – Eroare de apreciere – Dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă – Dreptul la apărare – Dreptul de proprietate”)	38
2019/C 93/49	Cauza T-298/16: Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2018 – East West Consulting/Comisia [„Răspundere extracontractuală – Instrument de asistență pentru preaderare – Stat terț – Contract național de achiziții publice – Gestionare descentralizată – Decizia 2008/969/CE, Euratom – Sistemul de avertizare rapidă (SAR) – Activare a unui avertisment în SAR – Protecția intereselor financiare ale Uniunii – Refuzul aprobării ex ante de către Comisie – Neatribuirea contractului – Competența Tribunalului – Admisibilitatea probelor – Lipsa unui temei legal al avertismentului – Dreptul la apărare – Prezumția de nevinovăție – Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor – Legătură de cauzalitate – Prejudiciu material și moral – Pierderea contractului – Pierderea șansei de a obține alte contracte”]	40
2019/C 93/50	Cauza T-348/16 OP: Hotărârea Tribunalului din 17 ianuarie 2019 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA („Clauză compromisorie – Al șaptelea program-cadru pentru cercetare, dezvoltare tehnologică și activități demonstrative – Proiectul Minatran – Costuri eligibile – Compensare – Hotărâre pronunțată în lipsă – Opoziție”)	40
2019/C 93/51	Cauza T-412/16: Hotărârea Tribunalului din 16 ianuarie 2019 – Bena Properties/Consiliul („Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive luate împotriva Siriei – Înghețarea fondurilor – Dreptul la apărare – Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă – Obligația de motivare – Eroare vădită de apreciere – Dreptul la onoare și la reputație – Dreptul de proprietate – Prezumția de nevinovăție – Proporționalitate”)	41
2019/C 93/52	Cauza T-413/16: Hotărârea Tribunalului din 16 ianuarie 2019 – Cham/Consiliul („Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive luate împotriva Siriei – Înghețarea fondurilor – Dreptul la apărare – Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă – Obligația de motivare – Eroare vădită de apreciere – Dreptul la onoare și la reputație – Dreptul de proprietate – Prezumția de nevinovăție – Proporționalitate”)	42
2019/C 93/53	Cauza T-525/16: Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2018 – GQ și alții/Comisia („Funcție publică – Funcționari – Reforma statutului – Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1023/2013 – Posturi tip – Norme tranzitorii privind încadrarea în posturile tip – Articolul 31 din anexa XIII la statut – Asistenți în tranziție – Promovarea în temeiul articolului 45 din statut autorizată numai în cadrul parcursului de carieră care corespunde postului tip ocupat – Acces la postul tip «asistent cu experiență» (AST 10) exclusiv în temeiul procedurii prevăzute la articolul 4 și la articolul 29 alineatul (1) din statut – Egalitate de tratament – Pierderea vocației la promovarea la gradul AST 10 – Încredere legitimă”)	43
2019/C 93/54	Cauza T-526/16: Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2018 – FZ și alții/Comisia („Funcție publică – Funcționari – Reforma statutului – Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1023/2013 – Posturi tip – Norme tranzitorii privind încadrarea în posturile tip – Articolul 30 din anexa XIII la statut – Administratori în tranziție (AD 13) – Administratori (AD 12) – Promovarea în temeiul articolului 45 din statut autorizată numai în cadrul parcursului de carieră care corespunde postului tip ocupat – Acces la postul tip «șef de unitate sau echivalent» sau «consilier sau echivalent» exclusiv în temeiul procedurii prevăzute la articolul 4 și la articolul 29 alineatul (1) din statut – Egalitate de tratament – Pierderea vocației la promovarea la gradul superior – Încredere legitimă”)	44

2019/C 93/55	Cauza T-540/16: Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2018 – FZ și alții/Comisia („Funcție publică – Funcționari – Reforma statutului – Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1023/2013 – Posturi tip – Norme tranzitorii privind încadrarea în posturile tip – Articolul 30 din anexa XIII la statut – Administratori în tranziție (AD 13) – Administratori (AD 12) – Promovarea în temeiul articolului 45 din statut autorizată numai în cadrul parcursului de carieră care corespunde postului tip ocupat – Acces la postul tip «șef de unitate sau echivalent» sau «consilier sau echivalent» exclusiv în temeiul procedurii prevăzute la articolul 4 și la articolul 29 alineatul (1) din statut – Noțiunea de act care lezează – Act confirmativ – Litispendență – Respectarea cerințelor aferente procedurii precontencioase – Inadmisibilitate”)	45
2019/C 93/56	Cauzele T-641/16 RENV și T-137/17: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Kakol/Comisia („Funcție publică – Funcționari – Recrutare – Anunț de concurs – Concurs general – Neadmiterea unui candidat pentru a participa la probele centrului de evaluare – Nerecunoașterea titlurilor sau a diplomelor – Admiterea la un concurs anterior – Condițiile concursurilor similare – Regulă de concordanță între cererea introductivă și reclamație – Autoritate de lucru judecat – Nerespectarea procedurii administrative prelabile – Act care lezează în sensul articolului 91 din Statut – Competența autorului actului – Cerere de despăgubire”)	46
2019/C 93/57	Cauza T-750/16: Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2018 – FV/Consiliul („Funcție publică – Funcționari – Articolul 42c din statut – Trimitere în concediu în interesul serviciului – Egalitate de tratament – Interzicerea discriminării pe motive de vârstă – Eroare vădită de apreciere – Răspundere”)	47
2019/C 93/58	Cauza T-881/16: Hotărârea Tribunalului din 15 ianuarie 2019 – HJ/EMA [„Funcție publică – Agenți temporari – Inadmisibilitate parțială – Cerere de emitere a unei somații – Accesul funcționarilor la dosarul individual – Articolul 26 și articolul 26a din Statut – Acces la documente – Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 – Dosar individual pus la dispoziția tuturor membrilor personalului EMA – Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele Uniunii – Răspundere – Prejudiciu moral”]	47
2019/C 93/59	Cauza T-46/17: Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2018 – TDH Group/EUIPO – Comercial de Servicios Agrigan (Pet Cuisine) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană – Marca figurativă Pet Cuisine – Marca Uniunii Europene figurativă anterioară The Pet CUISINE alimento para mascotas felices Genial – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	48
2019/C 93/60	Cauza T-111/17: Hotărârea Tribunalului din 15 ianuarie 2019 – Computer Market/EUIPO (COMPUTER MARKET) [„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative COMPUTER MARKET – Motiv absolut de refuz – Tardivitatea înregistrării căii de atac – Inadmisibilitatea acțiunii în fața camerei de recurs – Articolul 60 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 68 din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001] – Regula 49 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 [devenită articolul 23 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul delegat (UE) nr. 2018/625”]	49
2019/C 93/61	Cauza T-128/17: Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2018 – Torné/Comisia („Funcție publică – Funcționari – Reforma Statutului din 2014 – Concediu pentru interese personale – Angajare concomitentă ca agent temporar – Măsuri tranzitorii referitoare la anumite modalități de calcul al drepturilor de pensie – Cerere de decizie anticipată – Act care lezează – Finalitatea măsurilor tranzitorii – Aplicare ratione personae – Începerea activității”)	49
2019/C 93/62	Cauza T-160/17: Hotărârea Tribunalului din 10 ianuarie 2019 – RY/Comisia [„Funcție publică – Agenți temporari – Articolul (2) litera (c) din Regimul aplicabil celorlalți agenți – Contract pe durată nedeterminată – Concediere – Ruperea legăturii de încredere – Dreptul de a fi ascultat – Sarcina probei”]	50

2019/C 93/63	Cauza T-464/17: Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2018 – TP/Comisia („Funcție publică – Funcționari – Remunerație – Reținere din salariu – Pensie alimentară acordată de o instanță națională în cadrul unei proceduri de divorț – Cooperare loială cu instanțele judecătorești naționale – Competență nediscreționară – Articolul 24 din statut – Codul european al bunei conduite administrative – Regula concordanței – Act cauzator de prejudicii – Cerere de despăgubire – Respectarea procedurii precontencioase”)	51
2019/C 93/64	Cauza T-477/17: Hotărârea Tribunalului din 16 ianuarie 2019 – Haswani/Consiliul („Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive luate împotriva Siriei – Înghețarea fondurilor – Obligația de motivare – Proporționalitate – Eroare de apreciere”)	51
2019/C 93/65	Cauza T-489/17: Hotărârea Tribunalului din 16 ianuarie 2019 – Windspiel Manufaktur/EUIPO (Reprezentarea poziției unui dop de sticlă) [„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene reprezentând un dop de sticlă – Motiv absolut de refuz – Lipsa unui caracter distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	52
2019/C 93/66	Cauza T-572/17: Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2018 – UC/Parlamentul („Funcție publică – Funcționari – Promovare – Exercițiu de promovare 2015 – Raport de notare – Atribuirea punctelor de merit – Obligația de motivare – Dreptul de a fi ascultat – Eroare vădită de apreciere – Responsabilitate – Prejudiciu moral”)	53
2019/C 93/67	Cauza T-576/17: Hotărârea Tribunalului din 17 ianuarie 2019 – Mas Que Vinos Global/ EUIPO – JESA (EL SEÑORITO) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale EL SEÑORITO – Marca națională anterioară SEÑORITA – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	53
2019/C 93/68	Cauza T-671/17: Hotărârea Tribunalului din 17 ianuarie 2019 – Turbo-K International/EUIPO – Turbo K (TURBO K) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii verbale a Uniunii Europene TURBO-K – Mărci anterioare neînregistrate TURBO-K – Motiv relativ de refuz – Utilizare în comerț a unui semn a cărui aplicabilitate depășește domeniul local – Articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Regimul acțiunii de common law în constatarea utilizării abuzive a unei denumiri (action for passing off) – «Goodwill»”]	54
2019/C 93/69	Cauza T-761/17: Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2018 – UR/Comisia [„Funcție publică – Concurs general – Anunț de concurs EPSO/AD/322/16 pentru recrutarea de administratori în domeniul auditului (AD 5/AD 7) – Condiție de admitere – Diplomă solicitată – Neinclușare pe lista de rezervă – Obligația de motivare – Eroare vădită de apreciere – Articolul 27 primul paragraf din Statut”]	55
2019/C 93/70	Cauza T-801/17: Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2018 – Dermatest/EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest 3-star-guarantee.de) [„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative ORIGINAL excellent dermatest 3-star-guarantee.de – Motive absolute de refuz – Caracter distinctiv – Lipsa caracterului distinctiv – Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) și alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	55
2019/C 93/71	Cauza T-802/17: Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2018 – Dermatest/EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest 5-star-guarantee.de CLINICALLY TESTED) [„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative ORIGINAL excellent dermatest 5-star-guarantee.de CLINICALLY TESTED – Motive absolute de refuz – Caracter descriptiv – Lipsa caracterului distinctiv – Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare – Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) literele (b) și (c) și alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	56
2019/C 93/72	Cauza T-803/17: Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2018 – Dermatest/EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest) [„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative ORIGINAL excellent dermatest – Motive relative de refuz – Caracter descriptiv – Lipsa caracterului distinctiv – Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare – Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	57

2019/C 93/73	Cauza T-832/17: Hotărârea Tribunalului din 10 ianuarie 2019 – achtung!/EUIPO (achtung!) [„Marcă a Uniunii Europene – Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană – Marca figurativă achtung! – Motiv absolut de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	57
2019/C 93/74	Cauza T-7/18: Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2018 – Inforsacom Logicalis/EUIPO (Business and technology working as one) [„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Business and technology working as one – Marcă constituită dintr-un slogan publicitar – Motiv absolut de refuz – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	58
2019/C 93/75	Cauza T-30/18: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Yado/EUIPO – Dvectis CZ (Pernă de sprijin) [„Desen sau model comunitar – Procedură de declarare a nulității – Desen sau model comunitar nr. 2371591-0001 (Pernă de sprijin) – Inadmisibilitatea acțiunii în fața camerei de recurs – Trimiterea unui document către EUIPO prin intermediul formularului de contact – Trimiterea unui document către EUIPO prin intermediul unui mijloc electronic sau prin fax”]	58
2019/C 93/76	Cauza T-40/18: Hotărârea Tribunalului din 17 ianuarie 2019 – Ecolab USA/EUIPO (SOLIDPOWER) [„Marca Uniunii europene – Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană – Marca verbală SOLIDPOWER – Motiv absolut de refuz – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	59
2019/C 93/77	Cauza T-91/18: Hotărârea Tribunalului din 17 ianuarie 2019 – Equity Cheque Capital Corporation/EUIPO (DIAMOND CARD) [„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative DIAMOND CARD – Motiv absolut de refuz – Caracter distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	60
2019/C 93/78	Cauza T-368/18: Hotărârea Tribunalului din 17 ianuarie 2019 – ETI Gıda Sanayi ve Ticaret/EUIPO – Grupo Bimbo (ETI Bumbo) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale ETI Bumbo – Marca Uniunii Europene figurativă anterioară BIMBO – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Public relevant – Similitudinea semnelor – Caracter distinctiv al mărcii anterioare – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	60
2019/C 93/79	Cauza T-160/18: Ordonanța Tribunalului din 16 ianuarie 2019 – Theodorakidi/EUIPO – Benopoulou (THYREOS VASSILIKI) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene figurativă THYREOS VASSILIKI – Declarare a nulității – Dreptul la numele Vassiliki în Grecia – Cauză de nulitate relativă întemeiată pe încălcarea unui drept la nume – Articolul 60 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Acțiune vădit nefondată”]	61
2019/C 93/80	Cauza T-304/18: Ordonanța Tribunalului din 23 ianuarie 2019 – MLPS/Comisia [„Acțiune în anulare și în constatarea abținerii de a acționa – Clasare a unei plângeri – Refuzul Comisiei de a iniția o procedură întemeiată pe articolul 7 TUE – Act care nu este supus căilor de atac – Lipsa afectării directe – Inadmisibilitate”]	61
2019/C 93/81	Cauza T-331/18: Ordonanța Tribunalului din 16 ianuarie 2019 – Szécsi și Somossy/Comisia („Acțiune în despăgubire – Drept instituțional – Neluarea de către Comisie a măsurilor adecvate pentru a se asigura respectarea, de către instanțele maghiare, a articolului 13 din Directiva 2005/29/CE și a normei de transpunere națională care se raportează la acesta – Inadmisibilitate”)	62
2019/C 93/82	Cauza T-436/18: Ordonanța Tribunalului din 23 ianuarie 2019 – Prigent/Comisia („Acțiune în anulare – Clasare a unei plângeri – Refuzul Comisiei de a iniția o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor – Act care nu este supus căilor de atac – Lipsa afectării directe – Inadmisibilitate”)	62
2019/C 93/83	Cauza T-557/18: Ordonanța Tribunalului din 10 ianuarie 2019 – LG Electronics/EUIPO – Beko (BECON) („Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Retragerea opoziției – Nepronunțare asupra fondului”)	63

2019/C 93/84	Cauza T-574/18 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 21 ianuarie 2019 – Agrochem-Maks/Comisia („Măsuri provizorii – Produse fitosanitare – Substanța activă oxasulfuron – Nereînnoirea aprobării în scopul introducerii pe piață – Cerere de suspendare a executării – Lipsa urgenței – Evaluare comparativă a intereselor”)	64
2019/C 93/85	Cauza T-751/18: Acțiune introdusă la 21 decembrie 2018 – Daimler/Comisia	64
2019/C 93/86	Cauza T-755/18: Acțiune introdusă la 22 decembrie 2018 – FL Brüterei M V și alții/Comisia	65
2019/C 93/87	Cauza T-756/18: Acțiune introdusă la 28 decembrie 2018 – AG/Europol	67
2019/C 93/88	Cauza T-760/18: Acțiune introdusă la 20 decembrie 2018 – Intercontinental Exchange Holdings/EUIPO – New York Mercantile Exchange (NYMEX BRENT)	68
2019/C 93/89	Cauza T-6/19: Acțiune introdusă la 4 ianuarie 2019 – Irish Wind Farmers’ Association și alții/Comisia	69
2019/C 93/90	Cauza T-10/19: Acțiune introdusă la 4 ianuarie 2019 – United States Seafoods/EUIPO (UNITED STATES SEAFOODS)	69
2019/C 93/91	Cauza T-17/19: Acțiune introdusă la 11 ianuarie 2019 – Giulia Moi/Parlamentul	70
2019/C 93/92	Cauza T-21/19: Acțiune introdusă la 11 ianuarie 2019 – Pablosky/EUIPO – docPrice (mediFLEX easystem)	71
2019/C 93/93	Cauza T-23/19: Acțiune introdusă la 14 ianuarie 2019 – Limango/EUIPO – Consolidated Artists (limango)	72
2019/C 93/94	Cauza T-24/19: Acțiune introdusă la 11 ianuarie 2019 – INC și Consorzio Stabile Sis/Comisia	73
2019/C 93/95	Cauza T-29/19: Acțiune introdusă la 15 ianuarie 2019 – Idea Groupe/EUIPO – The Logistical Approach (Idealogistic Verhoeven Greatest care in getting it there)	73
2019/C 93/96	Cauza T-35/19: Acțiune introdusă la 17 ianuarie 2019 – Benavides Torres/Consiliul	74
2019/C 93/97	Cauza T-36/19: Acțiune introdusă la 18 ianuarie 2019 – PE Digital/EUIPO – Spark Networks Services (ElitePartner)	75
2019/C 93/98	Cauza T-40/19: Acțiune introdusă la 21 ianuarie 2019 – Amigüitos pets & life/EUIPO – Société des produits Nestlé (THE ONLY ONE by alphaspirit wild and perfect)	76
2019/C 93/99	Cauza T-44/19: Acțiune introdusă la 23 ianuarie 2019 – Globalia Corporación Empresarial/EUIPO – Touring Club Italiano (TC Touring Club)	77
2019/C 93/100	Cauza T-46/19: Acțiune introdusă la 25 ianuarie 2019 – Grecia/Comisia	78

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2019/C 93/01)

Ultima publicație

JO C 82, 4.3.2019

Publicații anterioare

JO C 72, 25.2.2019

JO C 65, 18.2.2019

JO C 54, 11.2.2019

JO C 44, 4.2.2019

JO C 35, 28.1.2019

JO C 25, 21.1.2019

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Spetsializiran nakazatelen sad – Bulgaria) – Procedură penală privind pe Petar Dzivev și alții

(Cauza C-310/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene – Articolul 325 alineatul (1) TFUE – Convenția privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene – Procedură penală privind infracțiuni în materie de TVA – Principiul efectivității – Administrarea probelor – Interceptarea convorbirilor telefonice – Autorizație acordată de o autoritate judiciară incompetentă – Luarea în considerare a acestor interceptări ca elemente de probă – Reglementare națională – Interdicție]

(2019/C 93/02)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Spetsializiran nakazatelen sad

Părțile din procedura penală principală

Petar Dzivev, Galina Angelova, Georgi Dimov, Milko Velkov.

Dispozitivul

Articolul 325 alineatul (1) TFUE, precum și articolul 1 alineatul (1) litera (b) și articolul 2 alineatul (1) din Convenția elaborată în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene, semnată la Luxemburg la 26 iulie 1995, citite în lumina Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că nu se opun, în raport cu principiul efectivității urmării penale a infracțiunilor în materia taxei pe valoarea adăugată (TVA), aplicării de către instanța națională a unei norme naționale care prevede că trebuie să fie înlăturate dintr-o procedură penală elementele de probă, precum interceptarea convorbirilor telefonice, care necesită o autorizare judiciară prealabilă, în cazul în care această autorizație a fost emisă de o autoritate judiciară incompetentă, chiar și atunci când aceste elemente de probă sunt singurele care pot să demonstreze săvârșirea infracțiunilor în cauză.

⁽¹⁾ JO C 310, 29.8.2016.

**Hotărârea Curții (Camera a opta) din 16 ianuarie 2019 – Republica Polonă/Stock Polska sp. z o.o.,
Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Lass & Steffen GmbH Wein- und
Spirituosen-Import**

(Cauza C-162/17 P) ⁽¹⁾

**[Recurs – Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Regulamentul (CE) nr. 207/2009 –
Articolul 8 alineatul (1) – Cerere de înregistrare a mărcii figurative care conține elementul verbal
LUBELSKA – Element dominant și distinctiv]**

(2019/C 93/03)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna, agent)

Celelalte părți din procedură: Stock Polska sp. z o.o. (reprezentant: T. Gawrylczyk, avocat), Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: M. Rajh și D. Botis, agenți), Lass & Steffen GmbH Wein- und Spirituosen-Import (reprezentant: R. Kunz-Hallstein, avocat)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Republica Polonă la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 239, 24.7.2017.

**Hotărârea Curții (Camera a patra) din 24 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de
Conseil d'État – Franța) – Morgan Stanley & Co International plc/Ministre de l'Économie et des
Finances**

(Cauza C-165/17) ⁽¹⁾

**[Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – A șasea Directivă 77/88/CEE a
Consiliului – Directiva 2006/112/CE – Deducerea taxei achitate în amonte – Bunuri și servicii utilizate
atât pentru operațiuni impozabile, cât și pentru operațiuni scutite (bunuri și servicii de folosință mixtă) –
Determinarea prorata de deducere aplicabile – Sucursală stabilită într-un stat membru diferit de cel al
sediului societății – Cheltuieli efectuate de sucursală, alocate exclusiv pentru realizarea operațiunilor
sediului – Cheltuieli generale ale sucursalei, care contribuie la realizarea atât a operațiunilor sale, cât și a
celor ale sediului]**

(2019/C 93/04)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Recurentă: Morgan Stanley & Co International plc

Intimat: Ministre de l'Économie et des Finances

Dispozitivul

- 1) Articolul 17 alineatele (2), (3) și (5) și articolul 19 alineatul (1) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, precum și articolele 168, 169 și 173-175 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că, în ceea ce privește cheltuielile suportate de o sucursală înregistrată într-un stat membru care sunt alocate în mod exclusiv atât pentru operațiuni supuse taxei pe valoarea adăugată, cât și pentru operațiuni scutite de această taxă realizate de sediul acestei sucursale stabilit într-un alt stat membru, este necesar să se aplice o prorată de deducere care rezultă dintr-o fracție al cărei numitor este format din cifra de afaceri, fără taxa pe valoarea adăugată, constituită numai din aceste operațiuni și al cărei numărător este format din operațiunile impozabile care ar da de asemenea drept de deducere dacă ar fi efectuate în statul membru de înregistrare a sucursalei respective, inclusiv atunci când acest drept de deducere rezultă din exercitarea unei opțiuni, exercitată de aceasta din urmă, care constă în aplicarea taxei pe valoarea adăugată operațiunilor realizate în acest stat.
- 2) Articolul 17 alineatele (2), (3) și (5) și articolul 19 alineatul (1) din A șasea directivă 77/388, precum și articolele 168, 169 și 173-175 din Directiva 2006/112 trebuie interpretate în sensul că, pentru a determina prorata de deducere aplicabilă cheltuielilor generale ale unei sucursale înregistrate într-un stat membru care contribuie la realizarea atât a operațiunilor efectuate de această sucursală în acest stat, cât și a operațiunilor realizate de sediul acesteia stabilit într-un alt stat membru, este necesar să se ia în considerare, la numitorul fracției care constituie această prorată de deducere, operațiunile realizate atât de sucursala menționată, cât și de acest sediu, precizându-se că la numărătorul fracției respective trebuie să figureze, pe lângă operațiunile impozabile efectuate de aceeași sucursală, numai operațiunile impozabile realizate de sediul menționat care ar da de asemenea drept de deducere dacă acestea ar fi efectuate în statul de înregistrare a sucursalei vizate.

(¹) JO C 213, 3.7.2017.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Kúria – Ungaria) – SH/TG

(Cauza C-168/17) (¹)

[Trimitere preliminară – Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive luate având în vedere situația din Libia – Lanț de contracte încheiate în scopul emiterii unei garanții bancare în beneficiul unei entități incluse într-o listă de înghețare de fonduri – Plata unor cheltuieli în temeiul unor contracte de contragarantie – Regulamentul (UE) nr. 204/2011 – Articolul 5 – Noțiunea „fonduri puse la dispoziția unei entități incluse pe lista din anexa III la Regulamentul nr. 204/2011” – Articolul 12 alineatul (1) litera (c) – Noțiunea „cerere în temeiul unei garanții” – Noțiunea „persoană sau entitate care acționează în numele uneia dintre persoanele menționate la litera (a) sau (b)”]

(2019/C 93/05)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kúria

Părțile din procedura principală

Reclamant: SH

Pârât: TG

Cu participarea: UF

Dispozitivul

1) Articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 204/2011 al Consiliului din 2 martie 2011 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia trebuie interpretat în sensul că:

- se aplică într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, în care cheltuielile datorate în temeiul unui contract de contragarantție trebuie să fie plătite de o bancă din Uniunea Europeană unei bănci libiene al cărei nume este inclus în lista care figurează în anexa III la acest regulament, și
- nu se aplică, în principiu, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, în care cheltuielile datorate în temeiul unui contract de contragarantție trebuie să fie plătite de o bancă din Uniune unei bănci libiene al cărei nume nu mai este inclus în lista care figurează în anexa III la regulamentul menționat sau de o bancă din Uniune unei alte bănci din Uniune, atunci când garanția bancară acordată de banca libiană beneficiază unei entități care figurează pe această listă, în afară de cazul în care o astfel de plată conduce, din cauza unor legături juridice sau financiare existente între banca beneficiară a acestei plăți și entitatea care figurează pe lista menționată, la o punere indirectă la dispoziție a cheltuielilor în cauză în beneficiul acestei entități.

2) Articolul 12 din Regulamentul nr. 204/2011 trebuie interpretat în sensul că:

- în versiunea sa inițială, se aplică atunci când cheltuielile datorate în temeiul unor contracte de contragarantție trebuie plătite de o bancă din Uniunea Europeană unei bănci libiene incluse în lista care figurează în anexa III la acest regulament, precum și de o bancă din Uniune unei bănci libiene care nu figurează pe această listă, atunci când garanția bancară acordată de banca libiană beneficiază unei entități care figurează pe lista menționată, cu condiția ca banca libiană să fie considerată o entitate care acționează în beneficiul guvernului libian, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere;
- în versiunea rezultată din Regulamentul (UE) nr. 45/2014 al Consiliului din 20 ianuarie 2014, nu se aplică atunci când cheltuielile datorate în temeiul unor contracte de contragarantție trebuie să fie plătite de o bancă din Uniune unei bănci libiene incluse în lista care figurează în anexa III la acest regulament, precum și de o bancă din Uniune unei bănci libiene care nu figurează pe această listă, atunci când garanția bancară acordată de banca libiană beneficiază unei entități care figurează pe lista menționată, în măsura în care aceste cheltuieli au fost plătite înainte de intrarea în vigoare a regulamentulului menționat, și
- atât în versiunea inițială, cât și în versiunea rezultată din Regulamentul nr. 45/2014, nu se aplică atunci când cheltuielile datorate în temeiul unor contracte de contragarantție trebuie să fie plătite de o bancă din Uniune unei alte bănci din Uniune.

3) Articolul 9 din Regulamentul nr. 204/2011 trebuie interpretat în sensul că nu se poate aplica plăților unor cheltuieli precum cele datorate în temeiul diferitor contracte în discuție în litigiul principal.

4) Articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/44 al Consiliului din 18 ianuarie 2016 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 204/2011 trebuie interpretat în sensul că se aplică cheltuielilor de contragarantare datorate de o bancă din Uniunea Europeană altei bănci din Uniune într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, în care decontul definitiv intervine după intrarea în vigoare a acestui regulament.

(¹) JO C 221, 10.7.2017.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – Cresco Investigation GmbH/Markus Achatzi

(Cauza C-193/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 21 – Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă – Directiva 2000/78/CE – Articolul 2 alineatul (2) litera (a) – Discriminare directă pe motive de apartenență religioasă – Legislație națională care acordă anumitor lucrători o zi de concediu în Vinerea Mare – Justificare – Articolul 2 alineatul (5) – Articolul 7 alineatul (1) – Obligații ale angajatorilor privați și ale instanței naționale care decurg dintr-o incompatibilitate a dreptului național cu Directiva 2000/78]

(2019/C 93/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Cresco Investigation GmbH

Pârât: Markus Achatzi

Dispozitivul

- 1) Articolul 1 și articolul 2 alineatul (2) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă trebuie interpretate în sensul că o legislație națională în temeiul căreia, pe de o parte, Vinerea Mare este o zi de sărbătoare legală doar pentru lucrătorii care sunt membri ai anumitor biserici creștine și, pe de altă parte, numai acești lucrători au dreptul, dacă sunt ținuți să lucreze în această zi de sărbătoare legală, la o indemnizație suplimentară față de remunerația percepută pentru prestațiile efectuate în această zi constituie o discriminare directă pe motive de apartenență religioasă.

Măsurile prevăzute de această legislație națională nu pot fi considerate nici măsuri necesare pentru protecția drepturilor și a libertăților semenilor, în sensul articolului 2 alineatul (5) din directiva menționată, nici măsuri specifice destinate a compensa dezavantajele legate de apartenența religioasă, în sensul articolului 7 alineatul (1) din aceeași directivă.

- 2) Articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că, atât timp cât statul membru în cauză nu și-a modificat, pentru a restabili egalitatea de tratament, legislația care nu le acordă dreptul la o zi de sărbătoare legală în Vinerea Mare decât lucrătorilor membri ai anumitor biserici creștine, un angajator privat supus acestei legislații are obligația de a le acorda și celorlalți lucrători ai săi dreptul la o zi de sărbătoare legală în Vinerea Mare, cu condiția ca aceștia din urmă să fi solicitat în prealabil acestui angajator să nu lucreze în ziua respectivă și, pe cale de consecință, obligația de a le recunoaște acestor lucrători dreptul la o indemnizație suplimentară față de remunerația percepută pentru prestațiile efectuate în această zi, atunci când angajatorul menționat a refuzat să admită o astfel de cerere.

⁽¹⁾ JO C 283, 28.8.2017.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 15 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof – Austria) – E.B./Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter BVA

(Cauza C-258/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Politică socială – Directiva 2000/78/CE – Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă – Articolul 2 – Tentativă de ultraj contra bunelor moravuri săvârșită de un funcționar asupra unor minori de sex masculin – Sancțiune disciplinară adoptată în cursul anului 1975 – Pensionare anticipată cu diminuarea concomitentă a pensiei – Discriminare pe motive de orientare sexuală – Efecte ale aplicării Directivei 2000/78/CE asupra sancțiunii disciplinare – Modalități de stabilire a pensiei pentru limită de vârstă plătite]

(2019/C 93/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurent: E.B.

Autoritatea intimată: Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter BVA

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă trebuie interpretat în sensul că se aplică, după expirarea termenului de transpunere a acestei directive, respectiv începând de la 3 decembrie 2003, efectelor viitoare ale unei decizii disciplinare rămase definitivă, adoptată înainte de intrarea în vigoare a directivei menționate, prin care s-a dispus pensionarea anticipată a funcționarului, cu diminuarea concomitentă a pensiei sale.
- 2) Directiva 2000/78 trebuie interpretată în sensul că, într-o situație cum este cea vizată la punctul 1 din dispozitivul prezentei hotărâri, impune instanței naționale să reexamineze, pentru perioada care începe la 3 decembrie 2003, nu sancțiunea disciplinară definitivă prin care s-a dispus pensionarea anticipată a funcționarului în cauză, ci diminuarea pensiei sale, pentru a stabili cuantumul pe care l-ar fi perceput în absența oricărei discriminări pe motiv de orientare sexuală.

⁽¹⁾ JO C 283, 28.08.2017.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 ianuarie 2019 – Comisia Europeană/United Parcel Service, Inc., FedEx Corp.

(Cauza C-265/17 P) ⁽¹⁾

(Recurs – Controlul operațiunilor de concentrare între întreprinderi – Achiziționarea TNT Express de către UPS – Decizie a Comisiei prin care operațiunea de concentrare este declarată incompatibilă cu piața internă și cu funcționarea Acordului privind SEE – Model econometric elaborat de Comisie – Necomunicarea modificărilor aduse modelului econometric – Încălcarea dreptului la apărare)

(2019/C 93/08)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Christoforou, N. Khan, H. Leupold și A. Biolan, agenți)

Celelalte părți din procedură: United Parcel Service, Inc. (reprezențați: A. Ryan, solicitor, F. Hoseinian, avocat, W. Knibbeler, S. A. Pliego, P. van den Berg, avocatul și F. Roscam Abbing, avocate), FedEx Corp. (reprezențați: F. Carlin, barrister, G. Bushell, solicitor și N. Niejahr, Rechtsanwältin)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 231, 17.7.2017.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 23 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – K.M. Zyla/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-272/17) (¹)

(Trimitere preliminară – Libera circulație a lucrătorilor – Egalitate de tratament – Impozite pe venit – Contribuții la asigurările sociale – Lucrător care a părăsit statul membru de încadrare în muncă în cursul anului calendaristic – Aplicarea normei pro rata temporis în privința reducerii prelevării contribuțiilor)

(2019/C 93/09)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurentă: K.M. Zyla

Intimat: Staatssecretaris van Financiën

Dispozitivul

Articolul 45 TFUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări a unui stat membru care, în vederea stabilirii cuantumului contribuțiilor la asigurările sociale datorate de un lucrător, prevede că reducerea prelevării aferentă acestor contribuții, la care un lucrător are dreptul pentru un an calendaristic, este proporțională cu perioada în care acest lucrător este afiliat la sistemul de securitate socială al respectivului stat membru, excluzând astfel de la reducerea anuală o parte din aceasta proporțională cu orice perioadă în care acest lucrător nu a fost afiliat la acest sistem și în care a avut reședința într-un alt stat membru unde nu desfășoară o activitate profesională.

(¹) JO C 277, 21.8.2017.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 24 ianuarie 2019 – George Haswani/Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

(Cauza C-313/17 P) ⁽¹⁾

(Recurs – Articolul 86 din Regulamentul de procedură al Tribunalului – Admisibilitate – Procedură de adaptare a cererii introductive – Necesitatea adaptării motivelor și a argumentelor – Măsuri restrictive luate împotriva Republicii Arabe Siriene – Lista persoanelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice – Includerea numelui recurentului)

(2019/C 93/10)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: George Haswani (reprezentant: G. Karouni, avocat)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: A. Sikora-Kaléda și S. Kyriakopoulou, agenți), Comisia Europeană (reprezentanți: L. Havas și R. Tricot, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează punctul 1 din dispozitivul Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 22 martie 2017, Haswani/Consiliul (T-231/15, nepublicată, EU:T:2017:200).
- 2) Trimite cauza spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene.
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 239, 24.7.2017.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 24 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad van State – Țările de Jos) – Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW)/X, Y și X, Y/Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) și Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW)/Z

(Cauza C-326/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Directiva 1999/37/CE – Documente de înmatriculare pentru vehicule – Omisiuni în certificatele de înmatriculare – Recunoaștere reciprocă – Directiva 2007/46/CE – Vehicule construite înainte de armonizarea cerințelor tehnice la nivelul Uniunii Europene – Modificări care influențează caracteristicile tehnice ale vehiculului)

(2019/C 93/11)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Recurenți: Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW), X, Y

Pârâți: X, Y, Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW), Z

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 litera (a) din Directiva 1999/37/CE a Consiliului din 29 aprilie 1999 privind documentele de înmatriculare pentru vehicule coroborat cu articolul 3 punctele 11 și 13 din Directiva 2007/46/CE a Parlamentului și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective trebuie interpretat în sensul că Directiva 1999/37 este aplicabilă documentelor eliberate de statele membre la momentul înmatriculării vehiculelor construite înainte de 29 aprilie 2009, data expirării termenului de transpunere a Directivei 2007/46.
- 2) Articolul 4 din Directiva 1999/37 coroborat cu articolul 3 alineatul (2) de această directivă trebuie interpretat în sensul că autoritățile statului membru în care este solicitată reînmatricularea unui vehicul de ocazie au dreptul să refuze recunoașterea certificatului de înmatriculare emis de statul membru în care acest vehicul a fost înmatriculat anterior, atunci când anumite date obligatorii lipsesc, când datele menționate în acesta nu corespund vehiculului respectiv și când certificatul nu permite identificarea acestui vehicul.
- 3) Articolul 24 alineatul (6) din Directiva 2007/46 trebuie interpretat în sensul că regimul pe care îl prevede nu se aplică unui vehicul de ocazie care a fost deja înmatriculat într-un stat membru atunci când acesta este prezentat, în temeiul articolului 4 din Directiva 1999/37, în vederea reînmatriculării sale la autoritatea unui alt stat membru competentă în materie. Cu toate acestea, dacă există indicii că acest vehicul prezintă un risc pentru siguranța rutieră, această autoritate poate, în temeiul articolului 5 litera (a) din Directiva 2009/40/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 privind inspecția tehnică auto pentru autovehicule și remorcile acestora, să solicite ca vehiculul respectiv să fie supus unei inspecții prealabile înmatriculării sale.

(¹) JO C 293, 4.9.2017.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione – Italia) – Stefano Liberato/Luminita Luisa Grigorescu

(Cauza C-386/17) (¹)

[Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie de obligații de întreținere – Regulamentul (CE) nr. 44/2001 – Articolul 5 punctul 2 – Articolul 27 – Articolul 35 alineatul (3) – Competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești – Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 – Articolul 19 – Litispendență – Articolul 22 litera (a) – Articolul 23 litera (a) – Refuz al recunoașterii unor hotărâri în caz de caracter vădit contrar ordinii publice – Articolul 24 – Interzicerea controlului competenței instanței judecătorești de origine – Motiv de refuz al recunoașterii întemeiat pe o nerespectare a normelor de litispendență – Inexistență]

(2019/C 93/12)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Recurent: Stefano Liberato

Intimată: Luminita Luisa Grigorescu

Dispozitivul

Normele de litispendență care figurează la articolul 27 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială și la articolul 19 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 trebuie interpretate în sensul că, atunci când, în cadrul unui litigiu în materie matrimonială, a răspunderii părintești sau de obligații de întreținere, instanța sesizată în al doilea rând adoptă, cu nerespectarea acestor norme, o hotărâre rămasă definitivă, ele se opun ca instanțele din statul membru în care se află prima instanță sesizată să refuze, pentru acest unic motiv, să recunoască această hotărâre. În special, această încălcare nu poate justifica, în sine, nerespectarea hotărârii respective pentru motivul caracterului său vădit contrar ordinii publice a acestui stat membru.

(¹) JO C 338, 9.10.2017.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 23 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione – Italia) – Presidenza del Consiglio dei Ministri/Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA

(Cauza C-387/17) (¹)

[Trimitere preliminară – Ajutoare de stat – Ajutoare existente și ajutoare noi – Calificare – Regulamentul (CE) nr. 659/1999 – Articolul 1 litera (b) punctele (iv) și (v) – Principiile securității juridice și protecției încrederii legitime – Aplicabilitate – Subvenții acordate înainte de liberalizarea unei piețe inițial închise concurenței – Acțiune în despăgubire introdusă împotriva statului membru de un concurent al societății beneficiare]

(2019/C 93/13)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Recurentă: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Intimată: Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA

Dispozitivul

- 1) Subvențiile acordate unei întreprinderi înainte de data liberalizării pieței în cauză, precum cele în discuție în litigiul principal, nu pot fi calificate drept ajutoare existente doar din cauza absenței formale a liberalizării pieței respective în momentul acordării lor, în măsura în care aceste subvenții erau susceptibile să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre și denaturau sau amenințau să denatureze concurența, aspect care trebuie să fie verificat de instanța de trimitere.
- 2) Articolul 1 litera (b) punctul (iv) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului [108 TFUE] trebuie interpretat în sensul că nu este aplicabil unei situații precum cea în discuție în litigiul principal. În măsura în care subvențiile în discuție în litigiul principal au fost acordate cu încălcarea obligației de notificare prealabilă instituite la articolul 93 din Tratatul CEE, entitățile statale nu se pot prevala de principiul protecției încrederii legitime. Într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, în care o acțiune în despăgubire împotriva statului membru este introdusă de un concurent al societății beneficiare, principiul securității juridice nu permite să i se impună reclamantului, printr-o aplicare prin analogie, un termen de prescripție precum cel stabilit la articolul 15 alineatul (1) din acest regulament.

(¹) JO C 338, 9.10.2017.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Lituania) – procedură inițiată de „Paysera LT” UAB, fostă „EVP International” UAB/Lietuvos bankas

(Cauza C-389/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Accesul la activitatea instituțiilor emitente de monedă electronică – Directiva 2009/110/CE – Articolul 5 alineatele (2) și (3) – Norme în materie de fonduri proprii – Fonduri proprii necesare pentru desfășurarea unor activități care au legătură cu emiterea de monedă electronică – Noțiunea „activitate care are legătură cu emiterea de monedă electronică” – Emiterea de monedă electronică în beneficiul vânzătorului la valoarea nominală a fondurilor primite]

(2019/C 93/14)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Părțile din procedura principală

Recurentă: „Paysera LT” UAB, fostă „EVP International” UAB

cu participarea: Lietuvos bankas

Dispozitivul

Articolul 5 alineatul (2) din Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE trebuie interpretat în sensul că serviciile furnizate de instituții emitente de monedă electronică în cadrul unor operațiuni de plată precum cele în discuție în litigiul principal constituie activități care au legătură cu emiterea de monedă electronică, în sensul acestei dispoziții, dacă aceste servicii declanșează emiterea sau răsкупărrarea de monedă electronică în cadrul uneia și aceleiași operațiuni de plată.

⁽¹⁾ JO C 309, 18.09.2017.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 23 ianuarie 2019 – Deza, a.s./Agenția Europeană pentru Produse Chimice, Regatul Danemarcei, Regatul Țărilor de Jos, Regatul Suediei, Regatul Norvegiei

(Cauza C-419/17 P) ⁽¹⁾

[„Recurs – Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 (Regulamentul REACH) – Anexa XIV – Întocmirea unei liste de substanțe supuse autorizării – Includere în lista substanțelor candidate la o eventuală includere în anexa XIV – Actualizare privind includerea substanței ftalat de di(2-etilhexil) (DEHP) în listă – Erori de interpretare și de aplicare a Regulamentului REACH și a principiului securității juridice – Denaturarea faptelor și a elementelor de probă – Întinderea controlului”]

(2019/C 93/15)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Recurentă: Deza, a.s. (reprezentant: P. Dejl, avocat)

Celelalte părți din procedură: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) (reprezentanți: W. Broere, N. Herbatschek și M. Heikkilä, agenți, asistați de M. Procházka și M. Mašková, avocați), Regatul Danemarcei (reprezentanți: J. Nymann-Lindegren și M. Wolff, agenți), Regatul Țărilor de Jos, Regatul Suediei (reprezentanți: A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev și L. Zettergren, agenți), Regatul Norvegiei

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Deza a.s. suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA).
- 3) Regatul Danemarcei și Regatul Suediei suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 293, 4.9.2017.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 23 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG/Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV

(Cauza C-430/17) (¹)

[Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Directiva 2011/83/UE – Contracte la distanță – Articolul 6 alineatul (1) litera (h) – Obligația de informare cu privire la dreptul de retragere – Articolul 8 alineatul (4) – Contract încheiat printr-un mijloc de comunicare la distanță ce permite un spațiu sau un timp limitat pentru afișarea informației – Noțiunea „constrângeri de spațiu sau de timp pentru prezentarea de informații” – Pliant inclus într-o publicație periodică – Carte poștală de comandă ce conține un hyperlink pentru a accesa informații cu privire la dreptul de retragere]

(2019/C 93/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă: Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG

Intimată: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV

Dispozitivul

Pentru a aprecia dacă, într-un caz concret, mijlocul de comunicare permite un spațiu sau un timp limitat pentru afișarea informației, în sensul articolului 8 alineatul (4) din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului, trebuie să se țină cont de toate caracteristicile tehnice ale comunicării comerciale ale comerciantului. În această privință, instanța de trimitere are obligația să verifice dacă toate informațiile menționate la articolul 6 alineatul (1) din această directivă ar putea fi afișate în mod obiectiv în cadrul acestei comunicări, ținând seama de spațiul și de timpul ocupate de comunicarea informației și de dimensiunea minimă a caracterelor tipărite care ar fi adecvată pentru consumatorul mediu, care este destinatarul comunicării respective.

Articolul 6 alineatul (1) litera (h) și articolul 8 alineatul (4) din Directiva 2011/83 trebuie interpretate în sensul că, în cazul în care contractul este încheiat printr-un mijloc de comunicare la distanță ce permite un spațiu sau un timp limitat pentru afișarea informației și atunci când există dreptul de retragere, comerciantul este obligat să furnizeze consumatorului, pe baza mijlocului de comunicare în discuție și înainte de încheierea contractului, informațiile privind condițiile, termenii și procedurile de exercitare a acestui drept. Într-un astfel de caz, comerciantul respectiv trebuie să furnizeze consumatorului într-un limbaj clar și inteligibil modelul de formular de retragere care figurează în anexa I partea B la această directivă, printr-o altă sursă.

(¹) JO C 347, 16.10.2017.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 24 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Centrale Raad van Beroep – Țările de Jos) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank/D. Balandin, I. Lukachenko, Holiday on Ice Services BV

(Cauza C-477/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Securitate socială – Regulamentul (UE) nr. 1231/2010 – Legislație aplicabilă – Certificat A I – Articolul 1 – Extinderea beneficiului certificatului A I la resortisanții țărilor terțe aflați în situație de ședere legală pe teritoriul unui stat membru – Reședință legală – Noțiune]

(2019/C 93/17)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Centrale Raad van Beroep

Părțile din procedura principală

Apelant: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Intimați: D. Balandin, I. Lukachenko, Holiday on Ice Services BV

Dispozitivul

Articolul 1 din Regulamentul (UE) nr. 1231/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de extindere a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 la resortisanții țărilor terțe care nu fac obiectul regulamentelor respective exclusiv pe motive de cetățenie trebuie interpretat în sensul că resortisanții țărilor terțe, cum sunt cei în discuție în cauza principală, care locuiesc și lucrează temporar în diferite state membre pentru un angajator stabilit într-un stat membru pot invoca beneficiul regulilor de coordonare prevăzute de Regulamentul nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială și de Regulamentul nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 pentru a se stabili cărei legislații de securitate socială îi sunt supuși aceștia, având în vedere că locuiesc și lucrează în mod legal pe teritoriul statelor membre.

⁽¹⁾ JO C 357, 23.10.2017.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Düsseldorf – Germania) – Deutsche Post AG/Hauptzollamt Köln

(Cauza C-496/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Uniunea vamală – Codul vamal al Uniunii – Articolul 39 – Statut de operator economic autorizat – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 – Articolul 24 alineatul (1) al doilea paragraf – Alt solicitant decât o persoană fizică – Chestionar – Colectarea de date cu caracter personal – Directiva 95/46/CE – Articolele 6 și 7 – Regulamentul (UE) 2016/679 – Articolele 5 și 6 – Prelucrarea datelor cu caracter personal]

(2019/C 93/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Deutsche Post AG

Pârât: Hauptzollamt Köln

Dispozitivul

Articolul 24 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii, analizat în lumina Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date și a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), trebuie interpretat în sensul că autoritățile vamale pot impune solicitantului statutului de operator economic autorizat să comunice numerele de identificare fiscală, atribuite în scopul prelevării impozitului pe venit, care privesc numai persoanele fizice care sunt împuternicite să îl reprezinte pe solicitant sau care exercită controlul asupra gestiunii acestuia și pe cele responsabile cu chestiunile vamale în cadrul său, precum și coordonatele centrelor fiscale competente în privința ansamblului acestor persoane, în măsura în care aceste date permit autorităților respective să obțină informații referitoare la încălcări grave sau repetate ale legislației vamale sau ale dispozițiilor fiscale ori la infracțiuni grave legate de activitatea lor economică, săvârșite de aceste persoane fizice.

(¹) JO C 347, 16.10.2017.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de l'Augstākā tiesa – Letonia) – SIA „KPMG Baltics” agissant en qualité de curateur à la faillite de AS „Latvijas Krājbanka”/SIA „Kipars AI”

(Cauza C-639/17) (¹)

(Trimitere preliminară – Caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare – Directiva 98/26/CE – Domeniu de aplicare – Noțiunea „ordin de transfer” – Ordin de plată adresat de titularul unui cont curent obișnuit unei instituții de credit declarate ulterior insolvabilă)

(2019/C 93/19)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: SIA „KPMG Baltics” agissant en qualité de curateur à la faillite de AS „Latvijas Krājbanka”

Pârâtă: SIA „Kipars AI”

Dispozitivul

Un ordin de plată precum cel în discuție în litigiul principal, adresat de titularul unui cont curent obișnuit unei instituții de credit cu privire la un transfer de fonduri către o altă instituție de credit, nu intră în sfera noțiunii „ordin de transfer”, în sensul Directivei 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009, și, prin urmare, nici în domeniul de aplicare al acesteia.

(¹) JO C 52, 12.2.2018.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 23 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court (Irlanda) – Irlanda) – M.A., S.A., A.Z./The International Protection Appeals Tribunal, The Minister for Justice and Equality, Attorney General, Irlanda

(Cauza C-661/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Politica privind azilul – Criterii și mecanisme de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională – Regulamentul (UE) nr. 604/2013 – Clauze discreționare – Criterii de apreciere]

(2019/C 93/20)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court (Irlanda)

Părțile din procedura principală

Recurenți: M.A., S.A., A.Z.

Intimați: The International Protection Appeals Tribunal, The Minister for Justice and Equality, Attorney General, Irlanda

Dispozitivul

- 1) *Articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid trebuie să fie interpretat în sensul că împrejurarea că un stat membru, determinat ca fiind „responsabil” în sensul acestui regulament, și-a notificat intenția de a se retrage din Uniunea Europeană în conformitate cu articolul 50 TUE nu obligă statul membru care face această determinare să examineze el însuși cererea de protecție în discuție, în temeiul clauzei discreționare prevăzute la acest articol 17 alineatul (1).*
- 2) *Regulamentul nr. 604/2013 trebuie să fie interpretat în sensul că nu impune ca determinarea statului responsabil în temeiul criteriilor definite de acest regulament și aplicarea clauzei discreționare prevăzute la articolul 17 alineatul (1) din regulamentul menționat să fie asigurate de aceeași autoritate națională.*
- 3) *Articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 604/2013 trebuie să fie interpretat în sensul că nu impune unui stat membru care nu este responsabil, în temeiul criteriilor enunțate de acest regulament, de examinarea unei cereri de protecție internațională să ia în considerare interesul superior al copilului și să examineze el însuși această cerere, în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din regulamentul menționat.*
- 4) *Articolul 27 alineatul (1) din Regulamentul nr. 604/2013 trebuie să fie interpretat în sensul că nu impune prevederea unei căi de atac împotriva deciziei de a nu se recurge la posibilitatea prevăzută la articolul 17 alineatul (1) din regulamentul amintit, fără a se aduce atingere posibilității ca această decizie să fie contestată cu ocazia unei căi de atac împotriva deciziei de transfer.*
- 5) *Articolul 20 alineatul (3) din Regulamentul nr. 604/2013 trebuie să fie interpretat în sensul că, în lipsa unei probe contrare, această dispoziție stabilește o prezumție potrivit căreia este în interesul superior al copilului ca situația copilului respectiv să fie examinată în mod indisociabil de cea a părinților săi.*

⁽¹⁾ JO C 42, 5.2.2018.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 23 ianuarie 2019 – Toni Klement/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

(Cauza C-698/17 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Marcă a Uniunii Europene – Regulamentul (CE) nr. 207/2009 – Articolul 15 alineatul (1) – Cerere de decădere din drepturile asupra unei mărci – Marcă tridimensională reprezentând forma unui cuptor – Utilizare serioasă a mărcii – Motivare]

(2019/C 93/21)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Toni Klement (reprezentant: J. Weiser, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentați: D. Hanf, D. Botis și D. Walicka, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Îl obligă pe domnul Toni Klement la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 134, 16.4.2018.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 17 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein hallinto-oikeus – Finlanda) – Procedura inițiată de A Ltd

(Cauza C-74/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Directiva 2009/138/CE – Acces la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare – Articolul 13 punctul 13 – Noțiunea „statul membru în care este situat riscul” – Societate, stabilită într-un stat membru, care prestează servicii de asigurare referitoare la riscurile legate de transformările de societăți într-un alt stat membru – Articolul 157 – Statul membru în care este percepută taxa pe primele de asigurare)

(2019/C 93/22)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din procedura principală

A Ltd

Cu participarea: Veronsaajien oikeudenvoluntaryksikkö

Dispozitivul

Articolul 157 alineatul (1) primul paragraf din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2013/58/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2013 coroborat cu articolul 13 punctul 13 din directiva menționată trebuie interpretat în sensul că, atunci când o societate de asigurări stabilită pe teritoriul unui stat membru oferă o asigurare care acoperă riscurile contractuale legate de valoarea acțiunilor și de prețul corect de achiziție plătit de un cumpărător în cadrul achiziției unei întreprinderi, un contract de asigurare încheiat în acest cadru este supus exclusiv impozitelor indirecte și taxelor parafiscale pe primele de asigurare în statul membru în care este stabilit deținătorul poliței de asigurare.

⁽¹⁾ JO C 142, 23.4.2018.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 17 ianuarie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberlandesgericht Köln – Germania) – Procedura inițiată de Klaus Manuel Maria Brisch

(Cauza C-102/18) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Regulamentul (UE) nr. 650/2012 – Articolul 65 alineatul (2) – Certificat european de moștenitor – Solicitarea unui certificat – Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1329/2014 – Caracter obligatoriu sau facultativ al formularului elaborat în temeiul articolului 1 alineatul (4) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 1329/2014]

(2019/C 93/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Köln

Părțile din procedura principală

Reclamant: Klaus Manuel Maria Brisch

Dispozitivul

Articolul 65 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor și articolul 1 alineatul (4) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1329/2014 al Comisiei din 9 decembrie 2014 de stabilire a formularelor menționate în Regulamentul nr. 650/2012 trebuie interpretate în sensul că, pentru solicitarea unui certificat european de moștenitor, în sensul articolului 65 alineatul (2) din Regulamentul nr. 650/2012, utilizarea formularului nr. IV, care figurează în anexa 4 la Regulamentul de punere în aplicare nr. 1329/2014, este facultativă.

⁽¹⁾ JO C 142, 23.4.2018.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 6 decembrie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Hof van Cassatie – Belgia) – executarea unui mandat european de arestare emis împotriva IK

(Cauza C-551/18 PPU) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Procedură preliminară de urgență – Cooperare polițienească și judiciară în materie penală – Decizia-cadru 2002/584/JAI – Mandat european de arestare și proceduri de predare între state membre – Mandat european de arestare emis în scopul executării unei pedepse privative de libertate – Conținut și formă – Articolul 8 alineatul (1) litera (f) – Lipsa menționării pedepsei complementare – Validitate – Consecințe – Efecte asupra detenției]

(2019/C 93/24)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hof van Cassatie

Partea din procedura principală

IK

Dispozitivul

Articolul 8 alineatul (1) litera (f) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între state membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretat în sensul că omiterea, în mandatul european de arestare în temeiul căruia a avut loc predarea persoanei în cauză, a pedepsei complementare a punerii la dispoziție la care aceasta a fost condamnată pentru aceeași infracțiune și prin aceeași hotărâre judecătorească precum cea referitoare la pedeapsa privativă de libertate principală nu se opune, în împrejurările în discuție în litigiul principal, ca executarea acestei pedepse complementare, după expirarea pedepsei principale și după o decizie formală dată în acest sens de instanța națională competentă în materia aplicării pedepselor, să conducă la privarea de libertate.

(¹) JO C 16, 14.1.2019.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Kassel Zweigstelle Hofgeismar (Germania) la
27 aprilie 2018 – Petra Breyer, Heiko Breyer/Sundair GmbH**

(Cauza C-292/18)

(2019/C 93/25)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Kassel Zweigstelle Hofgeismar

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Petra Breyer, Heiko Breyer

Pârâtă: Sundair GmbH

Prin Ordonanța din 6 decembrie 2018, Curtea a declarat:

Articolul 3 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 coroborat cu articolul 2 litera (a) din acest regulament trebuie interpretat în sensul că o întreprindere, precum cea în discuție în litigiul principal, care solicitase o licență de funcționare care însă nu îi fusese încă acordată la datele prevăzute pentru efectuarea zborurilor programate nu poate intra sub incidența regulamentului menționat, astfel încât pasagerii în cauză nu au dreptul la o compensație în temeiul articolului 5 alineatul (1) litera (c) și al articolului 7 alineatul (1) din același regulament.

**Recurs introdus la 7 mai 2018 de Schniga GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea)
din 23 februarie 2018 în cauza T-445/16, Schniga GmbH/CPVO**

(Cauza C-308/18 P)

(2019/C 93/26)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Schniga GmbH (reprezentanți: G. Würtenberger, R. Kunze și T. Wittmann, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (CPVO)

Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera a zecea) a respins, prin Ordonanța din 8 noiembrie 2018, recursul ca fiind vădit nefondat și a obligat recurenta la plata propriilor cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) la 6 iulie 2018 – Fluctus s.r.o și alții

(Cauza C-444/18)

(2019/C 93/27)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Fluctus s.r.o., Fluentum s.r.o., SD

Autoritate pârâtă: Landespolizeidirektion Steiermark

Cealaltă parte din procedură: Finanzpolizei

Prin Ordonanța din 9 ianuarie 2019, Curtea (Camera a șaptea) a declarat:

Cererea de decizie preliminară formulată de Landesverwaltungsgericht Steiermark (Tribunalul Administrativ Regional din Steiermark, Austria), prin decizia din 2 iulie 2018, este vădit inadmisibilă.

Recurs introdus la 13 iulie 2018 de CeramTec GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 3 mai 2018 în cauza T-193/17, CeramTec GmbH/EUIPO

(Cauza C-463/18 P)

(2019/C 93/28)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: CeramTec GmbH (reprezentant: A. Renck, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Prin Ordonanța din 15 ianuarie 2018, Curtea (Camera a șaptea) a declarat recursul inadmisibil.

Recurs introdus la 29 august 2018 de Lion's Head Global Partners LLP împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 14 iunie 2018 în cauza T-294/17, Lion's Head Global Partners LLP/EUIPO

(Cauza C-553/18 P)

(2019/C 93/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Lion's Head Global Partners LLP (reprezentant: R. Nöske, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Prin Ordonanța din 15 ianuarie 2019, Curtea (Camera a opta) a declarat recursul inadmisibil.

Recurs introdus la 29 august 2018 de Lion's Head Global Partners LLP împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 14 iunie 2018 în cauza T-310/17, Lion's Head Global Partners LLP/EUIPO

(Cauza C-554/18 P)

(2019/C 93/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Lion's Head Global Partners LLP (reprezentant: R. Nöske, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Prin Ordonanța din 15 ianuarie 2019, Curtea (Camera a opta) a declarat recursul inadmisibil.

Recurs introdus la 24 septembrie 2018 de Republica Cipru împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 13 iulie 2018 în cauza T-825/16, Republica Cipru/EUIPO

(Cauza C-608/18 P)

(2019/C 93/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Republica Cipru (reprezențanți: S. Malynicz QC, Barrister, V. Marsland, Solicitor)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Papouis Dairies Ltd.

Concluziile

Recurenta solicită Curții:

- admiterea recursului împotriva hotărârii pronunțate de Tribunal în cauza T-825/16, Republica Cipru/EUIPO, și a acțiunii în anulare;
- obligarea Oficiului și a intervenientei la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de recurentă.

Motivele și principalele argumente

În primul rând, Tribunalul a săvârșit o eroare considerând că în mod corect camera de recurs a transpus concluziile din hotărârile anterioare ale Tribunalului pronunțate în cauzele conexe T-292/14 și T-293/14 (XALLOYMI și HALLOUMI) și în cauza T-534/10 (HELLIM) în prezenta cauză. Respectiv cauze nu se refereau la mărci de certificare, ci la diferite tipuri de mărci, mai exact mărci obișnuite ale UE și, respectiv, mărci colective ale UE. Funcția esențială a unor asemenea mărci este de a fi o indicație a provenienței comerciale a produselor (o pluralitate de comercianți legați prin apartenența la o asociație în cazul unei mărci colective). Dimpotrivă, mărcile de certificare nu au funcția esențială de indicare a provenienței, ci de distingere a unei clase de produse, mai exact produse care sunt certificate pentru faptul că respectă și au fost autorizate să fie fabricate în temeiul reglementărilor care permit utilizarea mărcii de certificare HALLOUMI. În plus, publicul relevant din hotărârile precedente ale Tribunalului era diferit de publicul relevant din prezenta cauză.

În al doilea rând, Tribunalul a declarat în mod eronat că o marcă națională anterioară – marca de certificare națională în această cauză – era în totalitate lipsită de caracter distinctiv pentru a distinge produsele care erau certificate de cele care nu erau certificate, a considerat în mod eronat că marca este descriptivă și generică, a subminat în mod eronat protecția națională a mărcii naționale și în mod eronat a pus sub semnul întrebării în cadrul procedurii de opoziție de pe rolul EUIPO validitatea respectivei mărci.

În al treilea rând, Tribunalul a săvârșit o eroare la compararea mărcilor și în aprecierea riscului de confuzie. Acesta a abordat chestiunile menționate în mod eronat, ca și cum marca anterioară ar fi fost o marcă ce indică proveniența, în loc de o marcă de certificare. Acesta nu i-a recunoscut mărcii anterioare caracterul distinctiv ca marcă de certificare, de exemplu, ca în cazul produselor distinctive care în fapt respectau standardele mărcii de certificare și erau în fapt fabricate de producători autorizați de titularul mărcii de certificare. Tribunalul nu a luat în considerare nici modul în care mărcile de certificare sunt folosite în mod normal (de exemplu, întotdeauna împreună cu un nume, o marcă sau un logo cu caracter distinctiv). Tribunalul nu a luat în considerare înțelesul și importanța mărcii Uniunii contestate, în special prin faptul că nu a analizat dacă elementul „HALLOUMI” avea un caracter distinctiv independent în cadrul mărcii ulterioare ca un semn care indica, în mod contrar situației de fapt, că produsele acoperite de marca Uniunii contestate erau certificate.

În al patrulea rând, Tribunalul nu a luat în considerare prevederile și jurisprudența națională în ceea ce privește domeniul de aplicare și efectele mărcilor de certificare naționale. Condițiile și modalitățile legislațiilor statelor membre cu privire la mărcile de certificare nu au fost armonizate în temeiul Directivei 89/104 ⁽¹⁾ sau al Directivei 2008/95 ⁽²⁾ privind mărcile și, cu toate acestea, Regulamentul privind marca Uniunii Europene prevede că astfel de mărci naționale pot constitui temeiul unor drepturi anterioare care se opun înregistrării mărcilor Uniunii. Astfel de drepturi ar trebui analizate în lumina jurisprudenței naționale și a prevederilor naționale, prin analogie cu diferitele drepturi naționale la care se referă articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul privind marca Uniunii Europene (drepturi care de asemenea nu sunt armonizate și ale căror natură, domeniu de aplicare și efect variază mult de la un stat membru la altul).

⁽¹⁾ Prima Directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 1989, L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 92).

⁽²⁾ Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (LO 2008, L 299, p. 25).

Recurs introdus la 24 septembrie 2018 de Republica Cipru împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 13 iulie 2018 în cauza T-847/16, Republica Cipru/EUIPO

(Cauza C-609/18 P)

(2019/C 93/32)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Republica Cipru (reprezentanți: S. Malynicz QC, Barrister, V. Marsland, Solicitor)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Pancyprian Organisation of Cattle Farmers (P.O.C.F) Public Ltd.

Concluziile

Recurenta solicită Curții:

- admiterea recursului împotriva hotărârii pronunțate de Tribunal în cauza T-847/16, Republica Cipru/EUIPO, și a acțiunii în anulare;
- obligarea Oficiului și a intervenientei la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de recurentă.

Motivele și principalele argumente

În primul rând, Tribunalul a săvârșit o eroare considerând că în mod corect camera de recurs a transpus concluziile din hotărârile anterioare ale Tribunalului pronunțate în cauzele conexe T-292/14 și T-293/14 (XΑΛΛΟΥΜΙ și HALLOUMI) și în cauza T-534/10 (HELLIM) în prezenta cauză. Respectivul cauze nu se refereau la mărci de certificare, ci la diferite tipuri de mărci, mai exact mărci obișnuite ale UE și, respectiv, mărci colective ale UE. Funcția esențială a unor asemenea mărci este de a fi o indicație a provenienței comerciale a produselor (o pluralitate de comercianți legați prin apartenența la o asociație în cazul unei mărci colective). Dimpotrivă, mărcile de certificare nu au funcția esențială de indicare a provenienței, ci de distingere a unei clase de produse, mai exact produse care sunt certificate pentru faptul că respectă și au fost autorizate să fie fabricate în temeiul reglementărilor care permit utilizarea mărcii de certificare HALLOUMI. În plus, publicul relevant din hotărârile precedente ale Tribunalului era diferit de publicul relevant din prezenta cauză.

În al doilea rând, Tribunalul a declarat în mod eronat că o marcă națională anterioară – marca de certificare națională în această cauză – era în totalitate lipsită de caracter distinctiv pentru a distinge produsele care erau certificate de cele care nu erau certificate, a considerat în mod eronat că marca este descriptivă și generică, a subminat în mod eronat protecția națională a mărcii naționale și în mod eronat a pus sub semnul întrebării în cadrul procedurii de opoziție de pe rolul EUIPO validitatea respectivei mărci.

În al treilea rând, Tribunalul a săvârșit o eroare la compararea mărcilor și în aprecierea riscului de confuzie. Acesta a abordat chestiunile menționate în mod eronat, ca și cum marca anterioară ar fi fost o marcă ce indică proveniența, în loc de o marcă de certificare. Acesta nu i-a recunoscut mărcii anterioare caracterul distinctiv ca marcă de certificare, de exemplu, ca în cazul produselor distinctive care în fapt respectau standardele mărcii de certificare și erau în fapt fabricate de producători autorizați de titularul mărcii de certificare. Tribunalul nu a luat în considerare nici modul în care mărcile de certificare sunt folosite în mod normal (de exemplu, întotdeauna împreună cu un nume, o marcă sau un logo cu caracter distinctiv). Tribunalul nu a luat în considerare înțelesul și importanța mărcii Uniunii contestate, în special prin faptul că nu a analizat dacă elementul „HALLOUMI” avea un caracter distinctiv independent în cadrul mărcii ulterioare ca un semn care indica, în mod contrar situației de fapt, că produsele acoperite de marca Uniunii contestate erau certificate.

În al patrulea rând, Tribunalul nu a luat în considerare prevederile și jurisprudența națională în ceea ce privește domeniul de aplicare și efectele mărcilor de certificare naționale. Condițiile și modalitățile legislațiilor statelor membre cu privire la mărcile de certificare nu au fost armonizate în temeiul Directivei 89/104 ⁽¹⁾ sau al Directivei 2008/95 ⁽²⁾ privind mărcile și, cu toate acestea, Regulamentul privind marca Uniunii Europene prevede că astfel de mărci naționale pot constitui temeiul unor drepturi anterioare care se opun înregistrării mărcilor Uniunii. Astfel de drepturi ar trebui analizate în lumina jurisprudenței naționale și a prevederilor naționale, prin analogie cu diferitele drepturi naționale la care se referă articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul privind marca Uniunii Europene (drepturi care de asemenea nu sunt armonizate și ale căror natură, domeniu de aplicare și efect variază mult de la un stat membru la altul).

⁽¹⁾ Prima Directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 1989, L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 92).

⁽²⁾ Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (LO 2008, L 299, p. 25).

Recurs introdus la 25 septembrie 2018 de ClientEarth împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 11 iulie 2018 în cauza T-644/16, ClientEarth/Comisia

(Cauza C-612/18 P)

(2019/C 93/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: ClientEarth (reprezentanți: O. W. Brouwer, advocaat, N. Frey, Solicitor, E. N. M. Raedts, advocaat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurenței

- anularea Hotărârii pronunțate de Tribunalul Uniunii Europene la 11 iulie 2018 în cauza T-644/16 (denumită în continuare „hotărârea atacată”) și trimiterea cauzei acestuia din urmă spre judecare;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv de recurs: erori de drept și neregularități procedurale care afectează hotărârea atacată în ceea ce privește argumentul potrivit căruia divulgarea documentelor nu poate slăbi poziția de negociere a Comisiei (punctele 34-51 din hotărârea atacată), în măsura în care:

- extinde excepția la informații care nu sunt legate în mod specific de un acord internațional preconizat;
- aplică excepția privind relațiile internaționale fără a impune o explicație specifică cu privire la modul în care divulgarea ar putea aduce atingere tocmai și chiar relațiilor internaționale;
- înlocuiește raționamentul privind analiza juridică conținută în documentele solicitate; și
- denaturează elementele de probă cu privire la stadiul negocierilor la momentul adoptării deciziei atacate.

Al doilea motiv de recurs: eroare de drept în hotărârea atacată în ceea ce privește argumentul potrivit căruia nu s-ar aduce atingere obiectivelor strategice ale Uniunii Europene (punctele 52 și 53 din hotărârea atacată).

Al treilea motiv de recurs: neregularitate procedurală și eroare de drept în considerațiile din hotărârea atacată cu privire la argumentul potrivit căruia divulgarea documentelor solicitate ar avea ca efect mai degrabă să promoveze decât să aducă atingere interesului public în ceea ce privește relațiile internaționale (punctele 54-58 din hotărârea atacată).

Al patrulea motiv de recurs: eroare de drept și neregularitate procedurală în considerațiile din hotărârea atacată cu privire la argumentul potrivit căruia nedivulgarea atât timp cât „negocierile sunt în curs” constituie de fapt un refuz permanent al accesului (punctele 59-67 din hotărârea atacată).

Al cincilea motiv de recurs: denaturarea argumentelor invocate în fața Tribunalului care rezultă din considerațiile din hotărârea atacată cu privire la argumentul Comisiei potrivit căruia regulamentul nu permite divulgarea unor documente „atât timp cât nu este cunoscută poziția Curții de Justiție” (punctele 68 și 69 din hotărârea atacată).

Al șaselea motiv de recurs: neregularitate procedurală în considerațiile din hotărârea atacată cu privire la al șaptelea argument potrivit căruia divulgarea nu poate să depindă de faptul că partenerii comerciali ai Comisiei sunt supuși acelorași obligații de transparență (punctele 72-74 din hotărârea atacată).

Al șaptelea motiv de recurs: eroare de drept rezultată din încălcarea articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ în cadrul aprecierii cererii de acces parțial la documente (punctele 79-90 din hotărârea atacată).

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana (Italia)
la 22 noiembrie 2018 – FW, GY/U.T.G. – Prefettura di Lucca**

(Cauza C-726/18)

(2019/C 93/34)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana

Părțile din procedura principală

Reclamanți: FW, GY

Pârât: U.T.G. – Prefettura di Lucca

Întrebările preliminare

1) Articolul 20 alineatul (4) din directivă ⁽¹⁾ se opune unei interpretări a articolului 23 din Decretul legislativ 142/2015 în sensul că și fapte de încălcare a unor norme generale ale ordinii juridice, nepreluate în mod specific în regulamentele centrelor de primire, pot să constituie o încălcare gravă a acestora din urmă atunci când sunt de natură să afecteze conviețuirea în ordine în cadrul centrelor de cazare?

În cazul unui răspuns afirmativ, trebuie să se răspundă la o altă întrebare, care este adresată Curții prin prezenta ordonanță:

2) Articolul 20 alineatul (4) din directivă se opune unei interpretări a articolului 23 din Decretul legislativ nr. 142/2015 în sensul că, pentru retragerea beneficiului măsurilor de primire, pot fi luate în considerare și comportamente ale unui solicitant de protecție internațională care nu constituie o faptă ilicită sancționată penal potrivit ordinii juridice a statului membru, atunci când acestea sunt totuși de natură să afecteze negativ conviețuirea în ordine în cadrul centrelor în care aceștia sunt introduși?

⁽¹⁾ Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (JO 2013, L 180, p. 96).

**Recurs introdus la 23 noiembrie 2018 de VTB Bank PAO, fostă VTB Bank OAO împotriva Hotărârii
Tribunalului (Camera a șasea) din 13 septembrie 2018 în cauza T-734/14, VTB Bank/Consiliul**

(Cauza C-729/18 P)

(2019/C 93/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: VTB Bank PAO, fostă VTB Bank OAO (reprezentanți: M. Lester QC, J. Dawid, Barristers, C. Claypoole, Solicitor, J. Ruiz Calzado, abogado)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

Concluziile recurente

— Admiterea recursului formulat de VTB împotriva hotărârii Tribunalului;

- anularea actelor restrictive în măsura în care o privesc pe VTB;
- declararea nelegalității sau a inaplicabilității articolului 1 din Decizia 2014/512/PESC a Consiliului ⁽¹⁾, a articolului 5 din Regulamentul nr. 833/2014 ⁽²⁾, a articolului 1 din Decizia 2014/659/ PESC a Consiliului ⁽³⁾ și a articolului 1 alineatul (5) din Regulamentul nr. 960/2014 ⁽⁴⁾;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de VTB în cadrul recursului și al procedurii din fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul primului motiv, se susține că Tribunalul a interpretat eronat articolul 5 alineatul (1) litera (a) din regulament, prin faptul că a concluzionat că cerința ca o instituție să aibă „un mandat explicit de promovare a competitivității economiei Rusiei, a diversificării economiei acesteia și a încurajării investițiilor” nu se aplica VTB ca „instituție majoră de credit”. În consecință, Tribunalul a apreciat greșit că Consiliul nu a săvârșit nicio eroare vădită de apreciere atunci când a constatat că VTB a îndeplinit condițiile enumerate la articolul 5 alineatul (1) litera (a) din regulament.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, se susține că Tribunalul a apreciat eronat că criteriile în temeiul cărora a fost VTB a fost înscrisă în listă potrivit articolului 1 din decizie și articolului 5 alineatul (1) litera (a) din regulament erau adecvate și proporționale în raport cu obiectivele actelor restrictive.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, se susține că Tribunalul a apreciat eronat că actele restrictive aplicate VTB reprezentau o atingere proporțională a drepturilor fundamentale ale VTB, astfel cum sunt acestea garantate la articolele 16 și 17 din Carta drepturilor fundamentale și la articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Drepturilor Omului, în raport atât cu criteriile adoptate în temeiul actelor restrictive, cât și cu decizia de a înscrie VTB în listă potrivit acestor criterii.

⁽¹⁾ Decizia 2014/512/PESC a Consiliului din 31 iulie 2014 privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina (JO 2014, L 229, p. 13).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 833/2014 al Consiliului din 31 iulie 2014 privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina (JO 2014, L 229, p. 1).

⁽³⁾ Decizia 2014/659/PESC a Consiliului din 8 septembrie 2014 de modificare a Deciziei 2014/512/PESC privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina (JO 2014, L 271, p. 54).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 960/2014 al Consiliului din 8 septembrie 2014 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 833/2014 privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina (JO 2014, L 271, p. 3).

Recurs introdus la 23 noiembrie 2018 de PAO Rosneft Oil Company, fostă NK Rosneft OAO, RN-Shelf-Arctic OOO, AO RN-Shelf-Far East, fostă RN-Shelf-Dalnyi Vostok ZAO, RN-Exploration OOO, Tagulskoe OOO împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 13 septembrie 2018 în cauza T-715/14, Rosneft și alții/Consiliul

(Cauza C-732/18 P)

(2019/C 93/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: PAO Rosneft Oil Company, fostă NK Rosneft OAO, RN-Shelf-Arctic OOO, AO RN-Shelf-Far East, fostă RN-Shelf-Dalnyi Vostok ZAO, RN-Exploration OOO, Tagulskoe OOO (reprezentant: L. Van den Hende, avocat)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

Concluziile recurentelor

- anularea hotărârii în măsura vizată de motivele prezentului recurs;
- pronunțarea unei hotărâri definitive în această cauză sau trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal pentru ca acesta să se pronunțe; și
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor de judecată care rezultă din procedura în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Recursul privește restricțiile petroliere neconvenționale, restricțiile pe piețele de capital și restricțiile legale în materie de acțiuni în justiție astfel cum sunt prevăzute de Regulamentul nr. 833/2014 ⁽¹⁾ al Consiliului și de Decizia 2014/512/CFSP ⁽²⁾ a Consiliului

Recurente se întemeiază pe șapte motive:

Primul motiv: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a statuat că Consiliul a respectat articolul 296 TFUE atunci când a adoptat restricțiile petroliere neconvenționale contestate.

Al doilea motiv: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a statuat că Consiliul a respectat articolul 296 TFUE atunci când a adoptat restricțiile contestate pe piețele de capital.

Al treilea motiv: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a statuat că exista o legătură rațională între restricțiile petroliere neconvenționale contestate și obiectivul pe care acestea îl urmăresc.

Al patrulea motiv: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a statuat că restricțiile petroliere neconvenționale contestate nu încalcă dreptul fundamental de proprietate al recurentelor și la libertatea de a desfășura o activitate comercială.

Al cincilea motiv: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a statuat că restricțiile privind acțiunile în justiție contestate nu sunt disproporționate și nu încalcă, pe de altă parte, dreptul fundamental de proprietate al recurentelor.

Al șaselea motiv: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a statuat că restricțiile în cauză pe piețele de capital respectau principiul proporționalității și nu încalcă dreptul fundamental al recurentelor la libertatea de a desfășura o activitate comercială.

Al șaptelea motiv: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a statuat că restricțiile petroliere neconvenționale contestate, precum și restricțiile în cauză pe piețele de capital erau justificate de excepțiile în materie de securitate prevăzute de Acordul de parteneriat și cooperare UE-Rusia și de Acordul General pentru Tarife și Comerț al OMC.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 833/2014 al Consiliului din 31 iulie 2014 privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina (JO 2014, L 229, p. 1).

⁽²⁾ Decizia 2014/512/PESC a Consiliului din 31 iulie 2014 privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina (JO 2014, L 229, p. 13).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour administrative (Luxemburg) la 30 noiembrie 2018 –
B, C, D/Administration des contributions directes**

(Cauza C-749/18)

(2019/C 93/37)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour administrative

Părțile din procedura principală

Reclamante: B, C, D

Pârâtă: Administration des contributions directes

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 49 și 54 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun legislației unui stat membru privind un regim de integrare fiscală care, pe de o parte, permite o consolidare a rezultatelor societăților ce aparțin aceluiași grup care admite, în mod exclusiv, o integrare fiscală verticală între o societate-mamă rezidentă sau un sediu permanent indigen al unei societăți-mamă nerezidente și filialele sale rezidente și care, pe de altă parte, se opune în același mod integrării fiscale pur orizontale numai a filialelor atât ale unei societăți-mamă nerezidente și care nu dispun de un sediu permanent indigen, cât și ale unei societăți-mamă rezidente sau nerezidente, dar care dispun de un sediu permanent indigen?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolele 49 și 54 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun aceleiași legislații a unui stat membru privind un regim de integrare fiscală și, în special, delimitării stricte între regimurile de integrare verticală (între o societate-mamă de cel mai înalt rang și filialele sale directe sau indirecte) și orizontală (între două sau mai multe filiale rezidente ale unei societăți-mamă de cel mai înalt rang care rămâne în afara sferei integrării fiscale) care decurg din legislația respectivă și obligației rezultante de a pune capăt unei integrări fiscale verticale preexistente înainte de a putea constitui un grup de integrare fiscală orizontală, iar aceasta în ipoteza:
 - în care o integrare fiscală verticală cu o societate-mamă integrantă de cel mai înalt rang la nivel național rezidentă în statul membru în cauză (care reprezintă în același timp filiala intermediară în raport cu societatea-mamă de cel mai înalt rang rezidentă în alt stat membru) și filialele rezidente ale societății-mamă de cel mai înalt rang a fost deja înființată, ca urmare a admiterii în legislația statului membru în cauză doar a integrării fiscale verticale, pentru a putea beneficia de regim indiferent de reședința societății-mamă de cel mai înalt rang în alt stat membru,
 - în care societăților-surori ale societății-mamă integrante de cel mai înalt rang din statul membru în cauză (și, prin urmare, filialelor societății-mamă de cel mai înalt rang rezidente în alt stat membru) li se refuză accesul la integrarea fiscală existentă pentru motivul întemeiat pe incompatibilitatea dintre cele două regimuri de integrare fiscală și orizontală și
 - în care includerea acestor societăți-surori în sfera consolidării rezultatelor între societăți din cadrul grupului ar implica eliminarea integrării fiscale verticale preexistente – cu consecințele fiscale negative aferente ca urmare a nerespectării duratei minime de existență a integrării prevăzute în legislația națională – și instituirea unei noi integrări fiscale orizontale chiar dacă societatea integrantă rezidentă (la nivelul căreia rezultatele societăților integrate fiscal sunt consolidate) ar rămâne aceeași?

- 3) În cazul unui răspuns afirmativ și la a doua întrebare, articolele 49 și 54 TFUE, coroborate cu principiul efectului util al dreptului Uniunii, trebuie interpretate în sensul că se opun aceleiași legislații a unui stat membru privind un regim de integrare fiscală și, în special, aplicării unui termen în temeiul căruia orice cerere în vederea admiterii în cadrul regimului de integrare fiscală trebuie să fie depusă obligatoriu la autoritatea competentă înainte de sfârșitul primului exercițiu pentru care se solicită aplicarea acestui regim, iar acest lucru în ipoteza:
 - în care, potrivit răspunsurilor afirmative la primele două întrebări, această legislație excludea într-un mod incompatibil cu libertatea de stabilire o integrare fiscală orizontală numai între filialele aceleiași societăți-mamă și modificarea unui grup fiscal integrat vertical existent prin adăugarea unor societăți-surori ale societății integrante,

- în care practica administrativă și jurisprudența naționale ale statului membru în cauză au fost, înainte de publicarea Hotărârii CJUE din 12 iunie 2014 (cauzele conexe C-39/13, C-40/13 și C-41/13), stabilite în sensul admiterii validității legislației,
- în care mai multe societăți au depus, ca urmare a publicării Hotărârii din 12 iunie 2014 și chiar înainte de sfârșitul anului 2014, o cerere de aderare la un grup fiscal integrat existent prin admiterea unei integrări fiscale orizontale cu societatea integrantă a grupului existent, invocând Hotărârea din 12 iunie 2014 și
- în care această cerere se referă nu doar la exercițiul financiar 2014, care era încă în desfășurare la momentul depunerii cererii, ci și la exercițiul financiar anterior anului 2013, începând cu care societățile implicate îndeplineau toate condițiile de fond compatibile cu dreptul Uniunii pentru admiterea la regimul de integrare fiscală?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Amsterdam (Țările de Jos) la 3 decembrie 2018 – A, B/C

(Cauza C-750/18)

(2019/C 93/38)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Amsterdam

Părțile din procedura principală

Reclamant: A, B

Pârât: C

Întrebarea preliminară

Cum trebuie interpretată Directiva 93/13 ⁽¹⁾ și, în special, principiul efectului cumulativ cuprins în aceasta, pentru a aprecia dacă suma solicitată drept compensație de la consumatorul care nu și-a îndeplinit obligația (denumită în continuare „clauza penală”), este disproporționat de mare, în sensul punctului 1 litera (e) din anexa la această directivă, într-un caz în care este vorba despre clauze penale legate de diverse situații de nerespectare a obligațiilor de natură diferită care, prin natura lor, nu trebuie să se producă împreună, și, într-adevăr, în speță nu s-au produs împreună?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993, L 95, p. 29).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesgericht Korneuburg (Austria) la 30 noiembrie 2018 – Bulgarian Air Charter Limited/NE

(Cauza C-758/18)

(2019/C 93/39)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht Korneuburg

Părțile din procedura principală

Apelantă: Bulgarian Air Charter Limited

Intimată: NE

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 5 alineatul (3) și articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că operatorul efectiv de transport aerian nu poate invoca existența unor împrejurări excepționale drept cauză a unei întârzieri mari, în temeiul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 261/2004, în cazul în care afirmă și demonstrează că întârzierea unui anumit pasager nu ar fi putut fi evitată prin modificarea rezervării în sensul redirectionării către un zbor alternativ?
- 2) Modificarea rezervării menționată la prima întrebare trebuie să îndeplinească anumite criterii de timp sau de calitate, în special criteriile menționate la articolul 5 alineatul (1) litera (c) punctul (iii) din Regulamentul nr. 261/2004 sau criteriile menționate la articolul 8 alineatul (1) literele (b) și (c) din același regulament?

⁽¹⁾ JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la
19 decembrie 2018 – Informatikgesellschaft für Software-Entwicklung (ISE) mbH/Stadt Köln**

(Cauza C-796/18)

(2019/C 93/40)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Informatikgesellschaft für Software-Entwicklung (ISE) mbH

Pârât: Stadt Köln

Intervenient: Land Berlin

Întrebările preliminare

1. Cesionarea unui software, convenită în scris, de la un organ al administrației publice către alt organ al administrației publice, care este legată de un acord de cooperare, constituie un „contract de achiziții publice” în sensul articolului 2 alineatul (1) punctul 5 din Directiva 2014/24/UE ⁽¹⁾ sau – în orice caz, în principiu, sub rezerva articolului 12 alineatul (4) literele (a)-(c) – un contract care intră în domeniul de aplicare al directivei, în sensul articolului 12 alineatul (4) din directivă, atunci când, deși cesionarul aceluși software nu trebuie nici să plătească un preț, nici să ramburseze costurile pentru software, acordul de cooperare legat de cesionarea aceluși software prevede totuși ca fiecare partener de cooperare – și, astfel, și cesionarul aceluși software – să pună la dispoziția celui alt partener toate celelalte dezvoltări proprii ulterioare eventuale ale aceluși software, a căror realizare nu este însă obligatorie?

Numai în cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

2. Potrivit articolului 12 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2014/24/UE, obiectul cooperării dintre autoritățile contractante participante trebuie să constea în serviciile publice proprii care trebuie furnizate în comun cetățenilor sau este suficient ca această cooperare să privească orice formă de activități destinate prestării serviciilor publice care trebuie furnizate în același mod, însă nu obligatoriu în comun?

3. În cadrul articolului 12 alineatul (4) din Directiva 2014/24/UE, se aplică o așa-numită interdicție nescrisă a plasării într-o poziție privilegiată și, în caz afirmativ, care este conținutul acesteia?

(¹) Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO 2014, L 94, p. 65).

**Recurs introdus la 21 decembrie 2018 de Deza, a.s. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua)
din 24 octombrie 2018 în cauza T-400/17, Deza/Comisia**

(Cauza C-813/18 P)

(2019/C 93/41)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Recurentă: Deza, a.s. (reprezentant: P. Dejl, avocat)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Agenția Europeană pentru Produse Chimice

Concluziile recurente

Reclamanta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului din 24 octombrie 2017 în cauza T-400/17;
- anularea în parte a Regulamentului (UE) 2017/776 (¹) al Comisiei din 4 mai 2017 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008, în măsura în care privește clasificarea și etichetarea substanței antrachinonă;
- obligarea Comisiei să suporte cheltuielile efectuate de reclamantă în cadrul procedurii în fața Curții în legătură cu prezentul recurs, precum și în cadrul procedurii anterioare în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă patru motive.

1. Tribunalul a interpretat și a aplicat în mod greșit Regulamentul CLP (²) și în special principiile sale de bază: (i) substanța studiată și clasificată trebuie să fie introdusă pe piața Uniunii; (ii) legătura de cauzalitate între substanță și efectele cancerigene la animalele de laborator trebuie demonstrată prin probe suficiente; (iii) probele suficiente trebuie să fie obținute prin studii științifice fiabile și acceptabile; și (iv) clasificarea substanței trebuie să ia în considerare noile informații științifice și tehnice și progresul tehnic și științific.
2. Tribunalul a examinat clasificarea antrachinonei și mai precis partea atacată din regulamentul Comisiei fără a respecta cerințele în materie de control jurisdicțional al deciziilor instituțiilor și organelor Uniunii Europene și a denaturat faptele și probele.
3. Tribunalul a interpretat și a aplicat în mod greșit principiul securității juridice.

4. Prin săvârșirea erorilor menționate mai sus, Tribunalul a încălcat drepturile reclamantei și principiile consacrate în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special dreptul la un proces echitabil, dreptul de a se bucura de bunurile sale și principiul securității juridice.

⁽¹⁾ JO 2017, L 116, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO 2008, L 353, p. 1).

**Recurs introdus la 27 decembrie 2018 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a cincea) din 18 octombrie 2018 în cauza T-640/16, GEA Group AG/Comisia**

(Cauza C-823/18 P)

(2019/C 93/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Christoforou, P. Rossi, V. Bottka, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Gea Srl

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- Anularea hotărârii atacate cu recurs;
- obligarea GEA la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură și în primă instanță.

Motivul și principalele argumente

Comisia își întemeiază recursul pe următoarele două motive de recurs:

Comisia susține că Tribunalul ar fi comis două erori de drept. Mai întâi, ar fi aplicat în mod incorect principiul egalității de tratament, nu ar fi ținut seama de jurisprudența referitoare la noțiunea de întreprindere și la răspunderea în solidar, și ar fi reținut în mod eronat consecințele unei reduceri a amenzii care poate fi acordată numai în privința unei foste filiale a întreprinderii care a săvârșit încălcarea. Mai precis, Comisia consideră că prin hotărârea atacată cu recurs, Tribunalul s-a îndepărtat de jurisprudența Curții potrivit căreia noțiunea de solidaritate la plata amenzii pentru partea amenzii care este comună pentru toate persoanele juridice în discuție este o manifestare a noțiunii de întreprindere, în sensul articolului 101 TFUE (a se vedea C-231/11 P, Siemens Österreich, punctul 57). Așadar, toate persoanele juridice care aparțin aceleiași întreprinderi la momentul încălcării sunt prin definiție obligate în solidar la plata amenzii care corespunde participării întreprinderii la încălcare (în limita cuantumului maxim la care este obligată fiecare persoană juridică în mod individual). Logica hotărârii este bazată pe o aplicare prin analogie a teoriei partajării în intern a răspunderii în solidar, care viza de asemenea excluderea codebitorilor de la obligarea la plata părților amenzii aplicate în solidar. În orice caz, această teorie a fost respinsă de Curte în Hotărârea Siemens Österreich, C-231/11 P și în Hotărârea Areva pronunțată în cauzele conexe C-247/11 P și C-253/11 P. În plus, hotărârea nu ține seama de jurisprudența potrivit căreia o societate-mamă nu poate beneficia de plafonul inferior de 10 % al fostei sale filiale (C-50/12 P, Kendrion, punctele 58, 68 și 70). Prin urmare, hotărârea este afectată de erori de drept în ceea ce privește interpretarea și aplicarea jurisprudenței constante a Curții, creează o insecuritate juridică și are un efect asupra marjei de apreciere a Comisiei referitoare la stabilirea amenzilor aplicate unei întreprinderi pentru încălcarea articolului 101 TFUE.

În al doilea rând, Comisia consideră că Tribunalul a comis o eroare de drept atunci când a statuat că termenul acordat tuturor persoanelor juridice răspunzătoare în solidar care fac parte din întreprindere (inclusiv societatea-mamă GEA) pentru a plăti amenda reîncepe să curgă de la zero de la notificarea unei decizii de modificare ce reduce amenda numai în privința unei persoane juridice (ACW, fostă filială a GEA). Este vorba despre o eroare de drept, întrucât Comisia are dreptul de a reduce amenda printr-o decizie de modificare numai în privința unei persoane juridice răspunzătoare în solidar, în cazul existenței unei erori materiale care afectează numai persoana juridică respectivă, fără a fi obligată să modifice amenzile dispuse în alt loc în decizie, unde sunt vizate celelalte persoane juridice. Totodată, în asemenea circumstanțe, Comisia are dreptul (însă nu și obligația) să stabilească un nou termen pentru una sau mai multe persoane juridice, acest termen putând să expire la o dată anterioară celei indicate în notificarea ultimei decizii de modificare. Motivarea acestui fapt rezidă în aceea că modificarea amenzii nu înseamnă înlocuirea acesteia. În mod similar, atunci când Curtea reduce amenda aplicată unei persoane juridice, aceasta nu înseamnă stabilirea unei noi amenzi cu un nou termen (Hotărârea C-523/15 P, WDI, punctele 29- 48 și 63- 68 și Hotărârea T-275/94, Groupement des cartes bancaires, punctele 60 și 65). În cazul în care s-ar menține hotărârea Tribunalului, temeiurile ei eronate ar putea afecta efectul disuasiv al amenzilor Comisiei, întrucât aceasta ar însemna că modificarea amenzii aplicate unuia dintre destinatarii săi ar determina pierderea dobânzilor generate de acea parte a amenzii care este menținută pentru ansamblul întreprinderii.

În sfârșit, hotărârea nu este clară și este afectată de o motivare insuficientă în ceea ce privește cele două aspecte acoperite de motivele de recurs.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Helsingin hovioikeus (Finlanda) la 21 decembrie 2018 – A
ym./Finnair Oyj**

(Cauza C-832/18)

(2019/C 93/43)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Helsingin hovioikeus

Părțile din procedura principală

Reclamanți: A și alții

Pârâtă: Finnair Oyj

Întrebările preliminare

- 1) Regulamentul nr. 261/2004 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că un pasager aerian are dreptul la o nouă compensație, în temeiul articolului 7 alineatul (1), în cazul în care, ca urmare a anulării unui zbor, a obținut o compensație, operatorul efectiv al zborului de redirecționare este același cu cel al zborului anulat, iar zborul la care a fost transferat în urma anulării a avut, la rândul său, o întârziere față de ora de sosire programată care dă pasagerului dreptul la o compensație?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, operatorul de transport aerian poate invoca împrejurările excepționale prevăzute la articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 261/2004 în cazul în care, după o monitorizare tehnică care vizează aeronave aflate deja în folosință, efectuată de producătorul aeronavei, componenta în discuție este tratată *de facto* în documentul în cauză ca o așa-numită componentă „on condition”, altfel spus ca o componentă care este utilizată până când se defectează, iar operatorul aerian s-a pregătit să înlocuiască componenta în cauză având în mod permanent la dispoziție o componentă nouă?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Riigikohus (Estonia) la 4 ianuarie 2019 – A. P./
Riigiprokuratuur**

(Cauza C-2/19)

(2019/C 93/44)

Limba de procedură: estona

Instanța de trimitere

Riigikohus

Părțile din procedura principală

Reclamant: A. P.

Cealaltă parte din procedură: Riigiprokuratuur

Întrebarea preliminară

Recunoașterea unei hotărâri judecătorești a unui stat membru și supravegherea executării acesteia sunt conforme cu Decizia-cadru 2008/947/JAI ⁽¹⁾ a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești și al deciziilor de probațiune în vederea supravegherii măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative inclusiv atunci când prin această hotărâre judecătorească este suspendată executarea pedepsei unei persoane condamnate, fără impunerea condițiilor suplimentare de probațiune, astfel încât singura obligație este ca, pe durata termenului de încercare, să nu fie comisă o nouă infracțiune intenționată (este vorba despre o suspendare a executării pedepsei în sensul articolului 73 din Codul penal eston)?

⁽¹⁾ Decizia-cadru 2008/947/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești și al deciziilor de probațiune în vederea supravegherii măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative (JO 2008, L 337, p. 102).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 4 ianuarie
2019 – Overgas Mrezhi AD, Asociația non-profit Bulgarska Gazova Asotsiatsia/Komisija za energiyno
i vodno regulirane (KEVR)**

(Cauza C-5/19)

(2019/C 93/45)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven administrativen sad

Părțile din procedura principală

Reclamante: Overgas Mrezhi AD, Asociația non-profit Bulgarska Gazova Asotsiatsia

Pârâtă: Komisija za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

Întrebările preliminare

1. O măsură națională precum cea în cauză, prevăzută la articolul 35 din Zakon za energetikata (Legea energiei) și detaliată la articolul 11 din Naredba no 2 za regulirane na tsenite na prirodna gaz (Regulamentul nr. 2 privind reglementarea prețurilor gazelor naturale), adoptat de Darzhavnata Komisija za energiyno i vodno regulirane (Comisia Națională de Reglementare în Domeniul Energiei și Apei, denumită în continuare „KEVR”) din 19 martie 2013, conform căreia întreaga sarcină financiară asociată obligațiilor de serviciu public impuse societăților energetice trebuie suportată de clienții acestora, este admisibilă în temeiul articolelor 36 și 38 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și al articolului 3 din Directiva 2009/73/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE, luând în considerare că:

- a) sarcina economică derivată din obligațiile de serviciu public nu se aplică tuturor societăților energetice;
 - b) costurile legate de obligațiile de serviciu public sunt suportate în principal de către clienții finali, care nu le pot contesta, deși obțin gaze naturale de la furnizorii finali la prețuri liber determinate;
 - c) lipsește o diferențiere a sarcinii economice derivate din respectarea obligațiilor de serviciu public, care este preluată de diferite tipuri de clienți;
 - d) lipsește un termen-limită pentru aplicarea acestei măsuri;
 - e) valoarea obligațiilor de serviciu public se calculează pe baza metodei de decontare a costurilor după un model de previziuni?
2. În temeiul articolului 3 din Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE, ținând cont de considerentele (44), (47), (48) și (49) ale acesteia, este admisibilă o dispoziție națională precum cea din articolul 5 din Dispozițiile tranzitorii și finale ale Zakon za normativnite aktove (Legea privind actele normative), care exonerează KEVR de obligațiile prevăzute la articolele 26-28 din Zakon za normativnite aktove și în special de obligațiile pe care le presupune elaborarea unui proiect de act normativ subordonat, respectiv de cele de a respecta principiile necesității, temeiniciei, previzibilității, transparenței, coerenței, subsidiarității, proporționalității și stabilității, de a desfășura o consultare publică cu cetățenii și cu persoanele juridice, de a publica proiectul în prealabil împreună cu motivarea, precum și de a prezenta motivele, inclusiv cele de asigurare a compatibilității cu dreptul Uniunii?

(¹) JO 2009, L 211, p. 94.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) la 7 ianuarie 2019 – Procedură penală privind pe RH

(Cauza C-8/19 PPU)

(2019/C 93/46)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Spetsializiran nakazatelen sad

Partea din procedura principală

RH

Întrebările preliminare

1. Este conformă cu articolul 267 TFUE și cu articolul 47 al doilea paragraf din cartă o interpretare a legislației naționale – articolul 489 alineatul 2 din NPK – care obligă instanța de trimitere să se pronunțe direct asupra legalității unei arestări preventive în cadrul unei proceduri penale în loc de a aștepta răspunsului Curții, în condițiile în care această instanță a trimis o cerere de decizie preliminară privind legalitatea acestei arestări[?]

Dacă răspunsul la prima întrebare este negativ:

- 2.1. Ținând seama de ultima teză a considerentului (16) al Directivei (UE) 343/2016 (¹), instanța națională trebuie să interpreteze dreptul național în sensul că, înainte de a lua o decizie de prelungire a arestării preventive, acesta este ținut „să verifice dacă există suficiente elemente de probă incriminatoare [...] care să justifice hotărârea respectivă”[?]

- 2.2. În cazul în care apărarea persoanei urmărite contestă, în mod argumentat și serios, tocmai existența a „suficiente elemente de probă incriminatoare”, în cadrul controlului jurisdicțional al prelungirii arestării, instanța națională este ținută să dea un răspuns, conform cerinței unei căi de atac efective impuse de articolul 47 primul paragraf din cartă[?]
- 2.3. Instanța națională încalcă articolul 4 coroborat cu articolul 3 din directivă, astfel cum a fost interpretat în Hotărârea Milev, C-310/18, atunci când își motivează decizia cu privire la prelungirea arestării preventive conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului privind articolul 5 paragraful 1 litera (c) din CEDO și constată tocmai existența unor probe în susținerea acuzației care, prin natură, sunt „apte să convingă un observator neutru și obiectiv că persoana în cauză a putut săvârși infracțiunea”, precum și privind articolul 5 paragraful 4 din CEDO, și anume pronunțându-se efectiv și realmente asupra obiecțiilor apărării persoanei urmărite cu privire la legalitatea arestării preventive[?]

(¹) Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale (JO 2016, L 65, p. 1).

**Recurs introdus la 24 ianuarie 2019 de Mouvement pour une Europe des nations et des libertés
împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 27 noiembrie 2018 în cauza T-829/16,
Mouvement pour une Europe des nations et des libertés/Parlamentul**

(Cauza C-60/19 P)

(2019/C 93/47)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Mouvement pour une Europe des nations et des libertés (reprezentant: A. Varaut, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Parlamentul European

Concluziile recurente

- Anularea hotărârii atacate;
- anularea deciziei Parlamentului European din 12 septembrie 2016 prin care se declară anumite cheltuieli neeligibile pentru o subvenție în cadrul exercițiului financiar 2015;
- obligarea Parlamentului la plata tuturor cheltuielilor de judecată;
- alocarea în beneficiul recurente a cheltuielilor de procedură.

Motivele și principalele argumente

Mouvement pour une Europe des nations et des libertés (MENL) a editat un afiș referitor la criza migratorie și la Acordul Schengen care purta sigla sa, precum și, într-un mod mult mai discret, pe cele ale Front National și Vlaams Belang.

Parlamentul a respins cheltuiala aferentă acestui afiș, considerând că ea constituia un avantaj nedatorat în favoarea unui partid politic național.

Prin hotărârea atacată, Tribunalul a respins acțiunea MENL de anulare a acestei decizii.

MENL solicită anularea acestei hotărâri pentru erorile de drept următoare:

- faptele cauzei au fost denaturate, întrucât Tribunalul, după ce a constatat că Biroul Parlamentului nu a avut cunoștință de mijloacele de apărare ale MENL, a considerat totuși că acesta a putut totuși să se apere întrucât motivele sale fuseseră transmise unui asistent al unuia dintre membrii Biroului;
- articolul 41 din cartă, articolul 16 din Codul european al bunei conduite administrative și articolul 8 din Decizia Biroului Parlamentului din 29 martie 2004 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2004/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind statutul și finanțarea partidelor politice la nivel european ⁽¹⁾ au fost încălcate, întrucât Tribunalul a considerat că o muncă de decizie a serviciilor Parlamentului se putea substitui unei decizii a Biroului Parlamentului;
- Tribunalul a respins în mod eronat excepția de nelegalitate a articolului 7 din Regulamentul nr. 2004/2003, ridicată în temeiul articolului 277 TFUE, întrucât pe de o parte a considerat că conținutul interdicției finanțării indirecte este o noțiune juridică nedeterminată, iar pe de altă parte a admis aplicarea acesteia;
- Tribunalul a încălcat articolul 7 din Regulamentul nr. 2004/2003, întrucât a considerat că prezența siglei unui partid politic, indiferent de mărimea siglei, pe un afiș al unui partid politic european constituie prin natura sa o finanțare directă ilicită a partidului respectiv.

⁽¹⁾ JO 2003, L 297, p. 1.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2018 – Hamas/Consiliul

(Cauza T-400/10 RENV) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului – Înghețarea fondurilor – Posibilitatea unei autorități a unui stat terț de a fi calificată drept autoritate competentă în sensul Poziției comune 2001/931/PESC – Baza factuală a deciziilor de înghețare a fondurilor – Obligația de motivare – Eroare de apreciere – Dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă – Dreptul la apărare – Dreptul de proprietate”)

(2019/C 93/48)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Hamas (Doha, Qatar) (reprezentant: L. Glock, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: B. Driessen, M. Bishop și A. Sikora-Kalêda, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtului: Republica Franceză (reprezentanți: D. Colas și F. Fize, agenți) și Comisia Europeană (reprezentanți: inițial F. Castillo de la Torre, M. Konstantinidis și R. Tricot, ulterior F. Castillo de la Torre, L. Baumgart și C. Zadra, agenți)

Obiectul

Cerere în temeiul articolului 263 TFUE prin care se solicită anularea, în primul rând, a Avizului Consiliului în atenția persoanelor, grupurilor și entităților care figurează pe lista prevăzută la articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 al Consiliului privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului (JO 2010, C 188, p. 13), a Deciziei 2010/386/PESC a Consiliului din 12 iulie 2010 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului (JO 2010, L 178, p. 28) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 610/2010 al Consiliului din 12 iulie 2010 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1285/2009 (JO 2010, L 178, p. 1), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant, în al doilea rând, a Deciziei 2011/70/PESC a Consiliului din 31 ianuarie 2011 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului (JO 2011, L 28, p. 57) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 83/2011 al Consiliului din 31 ianuarie 2011 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 610/2010 (JO 2011, L 28, p. 14), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant, în al treilea rând, a Deciziei 2011/430/PESC a Consiliului din 18 iulie 2011 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților care fac obiectul articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului (JO 2011, L 188, p. 47) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 687/2011 al Consiliului din 18 iulie 2011 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentelor de punere în aplicare (UE) nr. 610/2010 și (UE) nr. 83/2011 (JO 2011, L 188, p. 2), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant, în al patrulea rând, a Deciziei 2011/872/PESC a Consiliului din 22 decembrie 2011 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților care fac obiectul articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei 2011/430/PESC (JO 2011, L 343, p. 54) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1375/2011 al Consiliului din 22 decembrie 2011 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 687/2011 (JO 2011, L 343, p. 10), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant, în al cincilea rând, a Deciziei 2012/333/PESC a Consiliului din 25 iunie 2012 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților care fac obiectul articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de

măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei 2011/872/PESC (JO 2012, L 165, p. 72) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 542/2012 al Consiliului din 25 iunie 2012 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1375/2011 (JO 2012, L 165, p. 12), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant, în al șaselea rând, a Deciziei 2012/765/PESC a Consiliului din 10 decembrie 2012 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților care fac obiectul articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei 2012/333/PESC (JO 2012, L 337, p. 50) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1169/2012 al Consiliului din 10 decembrie 2012 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 542/2012 (JO 2012, L 337, p. 2), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant, în al șaptelea rând, a Deciziei 2013/395/PESC a Consiliului din 25 iulie 2013 de actualizare și de modificare a listei persoanelor, grupurilor și entităților care intră sub incidența articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei 2012/765/PESC (JO 2013, L 201, p. 57) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 714/2013 al Consiliului din 25 iulie 2013 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1169/2012 (JO 2013, L 201, p. 10), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant, în al optulea rând, a Deciziei 2014/72/PESC a Consiliului din 10 februarie 2014 de actualizare și de modificare a listei persoanelor, grupurilor și entităților care intră sub incidența articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei 2013/395/PESC (JO 2014, L 40, p. 56) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 125/2014 al Consiliului din 10 februarie 2014 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 714/2013 (JO 2014, L 40, p. 9), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant, în al nouălea rând, a Deciziei 2014/483/PESC a Consiliului din 22 iulie 2014 de actualizare și de modificare a listei persoanelor, grupurilor și entităților care fac obiectul articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei 2014/72/PESC (JO 2014, L 217, p. 35) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 790/2014 al Consiliului din 22 iulie 2014 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 125/2014 (JO 2014, L 217, p. 1), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant și, în al zecelea rând, a Deciziei (PESC) 2017/1426 a Consiliului din 4 august 2017 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului, și de abrogare a Deciziei (PESC) 2017/154 (JO 2017, L 204, p. 95) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/1420 al Consiliului din 4 august 2017 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului, și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/150 (JO 2017, L 204, p. 3), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant.

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*

- 2) *Hamas suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.*

- 3) *Republica Franceză și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.*

(¹) JO C 317, 20.11.2010.

Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2018 – East West Consulting/Comisia(Cauza T-298/16) ⁽¹⁾

[„Răspundere extracontractuală – Instrument de asistență pentru preaderare – Stat terț – Contract național de achiziții publice – Gestionare descentralizată – Decizia 2008/969/CE, Euratom – Sistemul de avertizare rapidă (SAR) – Activare a unui avertisment în SAR – Protecția intereselor financiare ale Uniunii – Refuzul aprobării ex ante de către Comisie – Neatribuirea contractului – Competența Tribunalului – Admisibilitatea probelor – Lipsa unui temei legal al avertismentului – Dreptul la apărare – Prezumția de nevinovăție – Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor – Legătură de cauzalitate – Prejudiciu material și moral – Pierderea contractului – Pierderea șansei de a obține alte contracte”]

(2019/C 93/49)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: East West Consulting SPRL (Nandrin, Belgia) (reprezentanți: inițial L. Levi și A. Tymen, ulterior L. Levi, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Dintilhac și J. Estrada de Solà, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE și prin care se solicită repararea prejudiciului material și moral pe care reclamanta pretinde că l-ar fi suferit ca urmare a avertismentului care o viza în sistemul de avertizare rapidă (SAR) și a refuzului ulterior, întemeiat pe acest avertisment, de a aproba contractul privind o achiziție publică care fusese atribuit consorțiului pe care îl conducea și care trebuia finanțat de Uniunea Europeană în cadrul instrumentului de asistență pentru preaderare (IPA)

Dispozitivul

- 1) Obligă Comisia Europeană la plata către East West Consulting SPRL a sumei de 20 000 de euro.
- 2) Respinge acțiunea în rest.
- 3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 270, 25.7.2016.

Hotărârea Tribunalului din 17 ianuarie 2019 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA(Cauza T-348/16 OP) ⁽¹⁾

(„Clauză compromisorie – Al șaptelea program-cadru pentru cercetare, dezvoltare tehnologică și activități demonstrative – Proiectul Minatran – Costuri eligibile – Compensare – Hotărâre pronunțată în lipsă – Opoziție”)

(2019/C 93/50)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă în litigiul principal: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Salonic, Grecia) (reprezentanți: V. Christianos și S. Paliou, avocați)

Pârâtă în litigiul principal: Agenția Executivă a Consiliului European pentru Cercetare (reprezentanți: M. Pesquera Alonso și F. Sgritta, agenți, asistați de E. Kourakis și P. Dikaiou, avocați)

Obiectul

Opoziție formulată de ERCEA la Hotărârea din 6 aprilie 2017, Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA (T-348/16, nepublicată, EU:T:2017:268)

Dispozitivul

- 1) Anulează punctele 1, 2 și 3 din dispozitivul Hotărârii din 6 aprilie 2017, Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA (T-348/16).
- 2) Creanța care figurează pe nota de debit a Agenției Executive a Consiliului European pentru Cercetare (ERCEA) nr. 3241606289 din 26 mai 2016, prin care se urmărește rambursarea de către Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis a unei părți, în valoare de 245 525,43 euro, din subvenția primită pentru proiectul Minatran, este lipsită de temei pentru suma de 233 611,75 euro, iar această sumă corespunde unor cheltuieli eligibile.
- 3) Respinge în rest acțiunea introdusă de Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis și opoziția formulată de ERCEA.
- 4) Obligă ERCEA să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis în cauzele T-348/16 și T-348/16 OP
- 5) Obligă ERCEA să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis în cauza T-348/16 OP-R.

(¹) JO C 296, 16.8.2016.

Hotărârea Tribunalului din 16 ianuarie 2019 – Bena Properties/Consiliul

(Cauza T-412/16) (¹)

(„Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive luate împotriva Siriei – Înghețarea fondurilor – Dreptul la apărare – Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă – Obligația de motivare – Eroare vădită de apreciere – Dreptul la onoare și la reputație – Dreptul de proprietate – Presumția de nevinovăție – Proportionalitate”)

(2019/C 93/51)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Bena Properties Co. SA (Damasc, Siria) (reprezentant: E. Ruchat, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial S. Kyriakopoulou, G. Étienne și A. Vitro, ulterior S. Kyriakopoulou și A. Vitro și în final S. Kyriakopoulou, A. Vitro și V. Piessevaux, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea Deciziei (PESC) 2016/850 a Consiliului din 27 mai 2016 de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2016, L 141, p. 125), precum și a actelor subsecvente de executare, a Deciziei (PESC) 2017/917 a Consiliului din 29 mai 2017 de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2017, L 139, p. 62) și a Deciziei (PESC) 2018/778 a Consiliului din 28 mai 2018 de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2018, L 131, p. 16), în măsura în care aceste acte o privesc pe reclamantă

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Bena Properties Co. SA la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Consiliul Uniunii Europene.

(¹) JO C 364, 3.10.2016.

Hotărârea Tribunalului din 16 ianuarie 2019 – Cham/Consiliul

(Cauza T-413/16) (¹)

(„Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive luate împotriva Siriei – Înghețarea fondurilor – Dreptul la apărare – Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă – Obligația de motivare – Eroare vădită de apreciere – Dreptul la onoare și la reputație – Dreptul de proprietate – Prezumția de nevinovăție – Proportionalitate”)

(2019/C 93/52)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Cham Holding (Damasc, Siria) (reprezentant: E. Ruchat, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial S. Kyriakopoulou, G. Étienne și A. Vitro, ulterior S. Kyriakopoulou și A. Vitro și în cele din urmă S. Kyriakopoulou, A. Vitro și V. Piessevaux, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei (PESC) 2016/850 a Consiliului din 27 mai 2016 de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2016, L 141, p. 125), precum și a actelor subsecvente de punere în aplicare a acesteia, a Deciziei (PESC) 2017/917 a Consiliului din 29 mai 2017 de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2017, L 139, p. 62) și a Deciziei (PESC) 2018/778 a Consiliului din 28 mai 2018 de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2018, L 131, p. 16), în măsura în care aceste acte o privesc pe reclamantă

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Cham Holding să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.

(¹) JO C 364, 3.10.2016.

Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2018 – GQ și alții/Comisia(Cauza T-525/16) ⁽¹⁾

(„Funcție publică – Funcționari – Reforma statutului – Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1023/2013 – Posturi tip – Norme tranzitorii privind încadrarea în posturile tip – Articolul 31 din anexa XIII la statut – Asistenți în tranziție – Promovarea în temeiul articolului 45 din statut autorizată numai în cadrul parcursului de carieră care corespunde postului tip ocupat – Acces la postul tip «asistent cu experiență» (AST 10) exclusiv în temeiul procedurii prevăzute la articolul 4 și la articolul 29 alineatul (1) din statut – Egalitate de tratament – Pierderea vocației la promovarea la gradul AST 10 – Încredere legitimă”)

(2019/C 93/53)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: GQ și ceilalți 7 reclamanți ale căror nume figurează în anexa la hotărâre (reprezentanți: T. Bontinck și A. Guillerme, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial J. Currall și G. Gattinara, ulterior G. Gattinara și C. Berardis-Kayser și în final G. Gattinara și G. Berscheid, agenți)

Intervenienții în susținerea pârâtului: Parlamentul European (reprezentanți: inițial M. Dean și N. Chemai, ulterior J. Steele, L. Deneys și J. Van Pottelberge, agenți) și Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial M. Bauer și E. Rebasti, ulterior M. Bauer și R. Meyer, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE având ca obiect anularea deciziilor Comisiei prin care autoritatea împuternicită să facă numiri a acestei instituții a încadrat reclamanții în posturile tip „asistent în tranziție”, cu consecința pierderii, de la 1 ianuarie 2014, a vocației acestora de promovare la gradul superior, astfel cum au fost ele confirmate prin decizia acestei autorități din 3 iulie 2014 de respingere a reclamațiilor formulate de reclamanți între 11 și 28 martie 2014

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea
- 2) Îi obligă pe GQ și pe ceilalți funcționari ai Comisiei Europene, ale căror nume figurează în anexă, la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 7, 12.1.2015 (cauză înregistrată inițial pe rolul Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-111/14 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2018 – FZ și alții/Comisia(Cauza T-526/16) ⁽¹⁾

(„Funcție publică – Funcționari – Reforma statutului – Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1023/2013 – Posturi tip – Norme tranzitorii privind încadrarea în posturile tip – Articolul 30 din anexa XIII la statut – Administratori în tranziție (AD 13) – Administratori (AD 12) – Promovarea în temeiul articolului 45 din statut autorizată numai în cadrul parcursului de carieră care corespunde postului tip ocupat – Acces la postul tip «șef de unitate sau echivalent» sau «consilier sau echivalent» exclusiv în temeiul procedurii prevăzute la articolul 4 și la articolul 29 alineatul (1) din statut – Egalitate de tratament – Pierderea vocației la promovarea la gradul superior – Încredere legitimă”)

(2019/C 93/54)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: FZ și ceilalți 9 reclamanți ale căror nume figurează în anexa la hotărâre (reprezentanți: T. Bontinck și A. Guillerme, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial J. Currall și G. Gattinara, ulterior G. Gattinara și C. Berardis-Kayser și, în final, G. Berscheid, G. Gattinara și L. Radu Bouyon, agenți)

Intervenienți în susținerea pârâtei: Parlamentul European (reprezentanți: inițial N. Chemaï și M. Dean, ulterior L. Deneys, J. Steele și J. Van Pottelberge, agenți) și Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial M. Bauer și E. Rebasti, ulterior M. Bauer și R. Meyer, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE având ca obiect anularea deciziilor Comisiei prin care autoritatea împuternicită să facă numiri a acestei instituții a încadrat reclamanții în posturile tip „administrator în tranziție” sau „administrator”, cu consecința pierderii, de la 1 ianuarie 2014, a vocației acestora de promovare la gradul superior, astfel cum au fost confirmate aceste decizii prin deciziile autorității menționate din 3 iulie, 17 iulie și 6 august 2014

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îi obligă pe FZ și pe ceilalți funcționari ai Comisiei Europene, ale căror nume figurează în anexă, la plata cheltuielilor de judecată
- 3) Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 7, 12.1.2015 (cauză înregistrată inițial pe rolul Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-113/14 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2018 – FZ și alții/Comisia(Cauza T-540/16) ⁽¹⁾

(„Funcție publică – Funcționari – Reforma statutului – Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1023/2013 – Posturi tip – Norme tranzitorii privind încadrarea în posturile tip – Articolul 30 din anexa XIII la statut – Administratori în tranziție (AD 13) – Administratori (AD 12) – Promovarea în temeiul articolului 45 din statut autorizată numai în cadrul parcursului de carieră care corespunde postului tip ocupat – Acces la postul tip «șef de unitate sau echivalent» sau «consilier sau echivalent» exclusiv în temeiul procedurii prevăzute la articolul 4 și la articolul 29 alineatul (1) din statut – Noțiunea de act care lezează – Act confirmativ – Litispendență – Respectarea cerințelor aferente procedurii precontencioase – Inadmisibilitate”)

(2019/C 93/55)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: FZ și ceilalți 8 reclamanți ale căror nume figurează în anexa la hotărâre (reprezențanți: T. Bontinck și A. Guillerme, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: inițial J. Currall și G. Gattinara, ulterior G. Gattinara și C. Berardis-Kayser și în final G. Gattinara și L. Radu Bouyon, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtului: Parlamentul European (reprezențanți: inițial N. Chemai și M. Dean, ulterior L. Deneys, J. Steele și J. Van Pottelberge, agenți) și Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: inițial M. Bauer și M. Veiga, ulterior M. Bauer și R. Meyer, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE având ca obiect anularea deciziilor Comisiei prin care autoritatea împuternicită să facă numiri a acestei instituții a încadrat reclamanții în posturile tip „administrator în tranziție” sau „administrator”, cu consecința că, începând de la 1 ianuarie 2014, au pierdut vocația de promovare în gradul superior

Dispozitivul

- 1) Respinge ca inadmisibilă acțiunea introdusă de FZ și de cei opt funcționari ai Comisiei Europene, alții decât GL, ale căror nume funcționează în anexă.
- 2) Respinge ca inadmisibilă și, în orice caz, ca nefondată acțiunea formulată de GL.
- 3) Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată la plata a jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de funcționarii ale căror nume figurează în anexă.
- 4) FZ și ceilalți funcționari ale căror nume figurează în anexă suportă jumătate din propriile cheltuieli de judecată.
- 5) Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 96, 23.3.2015 (cauză înregistrată inițial pe rolul Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-18/15 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Kakol/Comisia**(Cauzele T-641/16 RENV și T-137/17) ⁽¹⁾**

(„Funcție publică – Funcționari – Recrutare – Anunț de concurs – Concurs general – Neadmiterea unui candidat pentru a participa la probele centrului de evaluare – Nerecunoașterea titlurilor sau a diplomelor – Admiterea la un concurs anterior – Condițiile concursurilor similare – Regulă de concordanță între cererea introductivă și reclamație – Autoritate de lucru judecat – Nerespectarea procedurii administrative prealabile – Act care lezează în sensul articolului 91 din Statut – Competența autorului actului – Cerere de despăgubire”)

(2019/C 93/56)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Danuta Kakol (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: R. Duta, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Gattinara și L. Radu Bouyon, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE, având ca obiect, pe de o parte, anularea deciziei din 14 februarie 2014, comunicată la 2 mai 2016, și a deciziei din 25 noiembrie 2016 de a nu o admite pe reclamantă la probele centrului de evaluare ale concursului AD/177/10, organizat de Oficiul European pentru Selecția Personalului (EPSO), pentru motivul că aceasta nu îndeplinea condițiile specifice privind titlurile sau diplomele impuse în anunțul de concurs, sau de respingere a reclamației sale împotriva acestui refuz de admitere și, pe de altă parte, obligarea Comisiei la plata sumei de 5 000 de euro, cu titlu de reparare a prejudiciului moral pe care l-ar fi suferit pentru maniera vexatorie în care a fost examinată candidatura sa.

Dispozitivul

- 1) Conexează cauzele T-641/16 RENV și T-137/17 în vederea pronunțării hotărârii.
- 2) În cauza T-641/16 RENV, nu este necesară pronunțarea asupra cererii de anulare și, în rest, respinge acțiunea.
- 3) În cauza T-137/17, respinge acțiunea.
- 4) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată aferente cauzelor T-641/16 RENV și T-137/17, precum și cauzelor F-48/14 și T-152/15 P.

⁽¹⁾ JO C 52 din 22.2.2014 (cauză înregistrată inițial în fața Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-1/14 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2018 – FV/Consiliul(Cauza T-750/16) ⁽¹⁾**(„Funcție publică – Funcționari – Articolul 42c din statut – Trimitere în concediu în interesul serviciului – Egalitate de tratament – Interzicerea discriminării pe motive de vârstă – Eroare vădită de apreciere – Răspundere”)**

(2019/C 93/57)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: FV (reprezentanți: inițial L. Levi și A. Tymen, ulterior L. Levi, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer și R. Meyer, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtului: Parlamentul European (reprezentanți: A. Troupiotis și J. A. Steele, agenți) și Comisia Europeană (reprezentanți: G. Berscheid și D. Martin, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE prin care se solicită, pe de o parte, anularea deciziei Consiliului din 8 decembrie 2015 de a plasa reclamanta în concediu în interesul serviciului în temeiul articolului 42c din Statutul funcționarilor Uniunii Europene și, dacă este cazul, a deciziei din 19 iulie 2016 de respingere a reclamației formulate de reclamantă și, pe de altă parte, repararea prejudiciului pe care reclamanta pretinde că l-a suferit

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia din 8 decembrie 2015 prin care FV a fost plasată în concediu în interesul serviciului.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de FV.
- 4) Parlamentul European și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 6, 9.1.2017.

Hotărârea Tribunalului din 15 ianuarie 2019 – HJ/EMA(Cauza T-881/16) ⁽¹⁾**[„Funcție publică – Agenți temporari – Inadmisibilitate parțială – Cerere de emitere a unei somații – Accesul funcționarilor la dosarul individual – Articolul 26 și articolul 26a din Statut – Acces la documente – Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 – Dosar individual pus la dispoziția tuturor membrilor personalului EMA – Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele Uniunii – Răspundere – Prejudiciu moral”]**

(2019/C 93/58)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: HJ (reprezentanți: L. Levi și A. Blot, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Medicamente (reprezențați: I. Ratescu și F. Cooney, agenți, asistați de S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și având ca obiect, pe de o parte, repararea prejudiciului moral pe care reclamanta pretinde că l-ar fi suferit în urma divulgării dosarului său individual către toți membrii personalului EMA și, pe de altă parte, retragerea a două documente din acest dosar.

Dispozitivul

- 1) *Obligă Agenția Europeană pentru Medicamente (EMA) la plata către HJ a unui euro simbolic cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral suferit.*
- 2) *Respinge acțiunea în rest.*
- 3) *EMA suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de HJ.*

(¹) JO C 46, 13.2.2017.

Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2018 – TDH Group/EUIPO – Comercial de Servicios Agrigan (Pet Cuisine)

(Cauza T-46/17) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană – Marca figurativă Pet Cuisine – Marca Uniunii Europene figurativă anterioară The Pet CUISINE alimento para mascotas felices Genial – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2019/C 93/59)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: TDH Group (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: D. Chen, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: M. Rajh, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Comercial de Servicios Agrigán, SA (Huesca, Spania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 10 noiembrie 2016 (cauza R 685/2016–2), privind o procedură de opoziție între Comercial de Servicios Agrigán și TDH Group.

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*

2) Obligă TDH Group la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 78, 13.3.2017.

Hotărârea Tribunalului din 15 ianuarie 2019 – Computer Market/EUIPO (COMPUTER MARKET)

(Cauza T-111/17) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative COMPUTER MARKET – Motiv absolut de refuz – Tardivitatea înregistrării căii de atac – Inadmisibilitatea acțiunii în fața camerei de recurs – Articolul 60 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 68 din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001] – Regula 49 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 [devenită articolul 23 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul delegat (UE) nr. 2018/625]”]

(2019/C 93/60)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Computer Market (Sofia, Bulgaria) (reprezentant: B. Dimitrova, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Ivanauskas, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 13 decembrie 2016 (cauza R 1778/2016–2), privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ COMPUTER MARKET ca marcă a Uniunii Europene.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Computer Market la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 213, 3.7.2017.

Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2018 – Torné/Comisia

(Cauza T-128/17) (¹)

[„Funcție publică – Funcționari – Reforma Statutului din 2014 – Concediu pentru interese personale – Angajare concomitentă ca agent temporar – Măsuri tranzitorii referitoare la anumite modalități de calcul al drepturilor de pensie – Cerere de decizie anticipată – Act care lezează – Finalitatea măsurilor tranzitorii – Aplicare ratione personae – Începerea activității”]

(2019/C 93/61)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Isabel Torné (Algés, Portugalia) (reprezentați: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial G. Berscheid și A.-C. Simon, ulterior G. Berscheid și L. Radu Bouyon și în final G. Berscheid și B. Mongin, agenți)

Intervenienți în susținerea reclamantei: Agenția pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (reprezentanți: inițial S. Manessi, ulterior P. Martinet, agenți, asistați de S. Orlandi și de T. Martin, avocați), Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (reprezentanți: H. Caniard și S. Drew, agenți, asistați de S. Orlandi și de T. Martin, avocați), Agenția Europeană pentru Gestiunea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă, în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție (reprezentanți: M. Chiodi, agent, asistat de D. Waelbroeck și de A. Duron, avocați), Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă (reprezentanți: S. Dunlop, agent, asistat de S. Orlandi și de T. Martin, avocați), Autoritatea Bancară Europeană (reprezentanți: S. Giordano și J. Overett Somnier, agenți), Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (reprezentanți: A. Lorenzet și N. Vasse, agenți, asistați de S. Orlandi și de T. Martin, avocați) și Biroul European de Sprijin pentru Azil (reprezentanți: inițial W. Stevens, ulterior M. Vitsa, agenți, asistați de A. Duron, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE prin care se solicită anularea deciziei Comisiei de respingere a cererii reclamantei din 16 decembrie 2015 prin care urmărea adoptarea unei decizii anticipate de stabilire a datei de începere a activității în sensul dispozițiilor tranzitorii din anexa XIII la Statutul funcționarilor Uniunii Europene referitoare la anumite modalități de calcul al drepturilor de pensie

Dispozitivul

- 1) *Anulează Decizia Comisiei Europene din 16 aprilie 2016, confirmată de nota Oficiului pentru „Administrarea și plata drepturilor individuale” (PMO) din 29 aprilie 2016.*
- 2) *Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de doamna Isabel Torné.*
- 3) *Agenția pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER), Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex), Agenția Europeană pentru Gestiunea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă, în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție (eu-LISA), Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă (EMSA), Autoritatea Bancară Europeană (ABE), Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) și Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO) suportă propriile cheltuieli de judecată.*

(¹) JO C 129, 24.4.2017.

Hotărârea Tribunalului din 10 ianuarie 2019 – RY/Comisia

(Cauza T-160/17) (¹)

[„Funcție publică – Agenți temporari – Articolul (2) litera (c) din Regimul aplicabil celorlalți agenți – Contract pe durată nedeterminată – Concediere – Ruperea legăturii de încredere – Dreptul de a fi ascultat – Sarcina probei”]

(2019/C 93/62)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: RY (reprezentanți: inițial J.-N. Louis și N. de Montigny, ulterior J.-N. Louis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Berscheid și L. Radu Bouyon, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și prin care se solicită anularea Deciziei Comisiei din 27 aprilie 2016 de reziliere a contractului pe perioadă nedeterminată al reclamantului

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Comisiei Europene din 27 aprilie 2016 de reziliere a contractului pe durată nedeterminată al lui RY.
- 2) Obligă Comisia la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 144, 8.5.2017.

Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2018 – TP/Comisia

(Cauza T-464/17) (¹)

(„Funcție publică – Funcționari – Remunerație – Reținere din salariu – Pensie alimentară acordată de o instanță națională în cadrul unei proceduri de divorț – Cooperare loială cu instanțele judecătorești naționale – Competență nediscreționară – Articolul 24 din statut – Codul european al bunei conduite administrative – Regula concordanței – Act cauzator de prejudicii – Cerere de despăgubire – Respectarea procedurii precontencioase”)

(2019/C 93/63)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: TP (reprezentant: W. Limuti, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: G. Berscheid și R. Striani, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE prin care se urmărește, pe de o parte, anularea deciziei Comisiei de a efectua o reținere lunară din salariul reclamantului cu titlu de pensie alimentară plătită fostei sale soții în temeiul unei decizii pronunțate de o instanță italiană și, pe de altă parte, repararea prejudiciului pe care reclamantul pretinde că l-ar fi suferit.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe TP la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 309, 18.9.2017.

Hotărârea Tribunalului din 16 ianuarie 2019 – Haswani/Consiliul

(Cauza T-477/17) (¹)

(„Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive luate împotriva Siriei – Înghețarea fondurilor – Obligația de motivare – Proporționalitate – Eroare de apreciere”)

(2019/C 93/64)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: George Haswani (Yabroud, Siria) (reprezentant: G. Karouni, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: S. Kyriakopoulou și A. Sikora-Kaléda, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Baumgart, A. Bouquet și A. Tizzano, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se solicită anularea Deciziei (PESC) 2016/850 a Consiliului din 27 mai 2016 de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2016, L 141, p. 125), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/840 al Consiliului din 27 mai 2016 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria (JO 2016, L 141, p. 30), a Deciziei (PESC) 2017/917 a Consiliului din 29 mai 2017 de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2017, L 139, p. 62), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/907 al Consiliului din 29 mai 2017 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria (JO 2017, L 139, p. 15), a Deciziei de punere în aplicare (PESC) 2017/1245 a Consiliului din 10 iulie 2017 privind punerea în aplicare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2017, L 178, p. 13), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/1241 al Consiliului din 10 iulie 2017 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria (JO 2017, L 178, p. 1), a Deciziei (PESC) 2018/778 a Consiliului din 28 mai 2018 de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2018, L 131, p. 16) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/774 al Consiliului din 28 mai 2018 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria (JO 2018, L 131, p. 1), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant, și, pe de altă parte, o cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE, prin care se solicită repararea prejudiciului pe care reclamantul pretinde că l-ar fi suferit ca urmare a Deciziei 2017/917 și a Regulamentului de punere în aplicare 2017/907

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe domnul George Haswani la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Consiliul Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO C 347, 16.10.2017.

Hotărârea Tribunalului din 16 ianuarie 2019 – Windspiel Manufaktur/EUIPO (Reprezentarea poziției unui dop de sticlă)

(Cauza T-489/17) ⁽¹⁾

„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene reprezentând un dop de sticlă – Motiv absolut de refuz – Lipsa unui caracter distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”

(2019/C 93/65)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Windspiel Manufaktur GmbH (Daun, Germania) (reprezentant: O. Löffel, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: V. Mensing, M. Fischer și D. Walicka, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 1 iunie 2017 (cauza R 1374/2016–4), privind o cerere de înregistrare a semnelui reprezentând un dop de sticlă ca marcă a Uniunii Europene.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Windspiel Manufaktur GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 309, 18.9.2017.

Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2018 – UC/Parlamentul

(Cauza T-572/17) (¹)

(„Funcție publică – Funcționari – Promovare – Exercițiul de promovare 2015 – Raport de notare – Atribuirea punctelor de merit – Obligația de motivare – Dreptul de a fi ascultat – Eroare vădită de apreciere – Responsabilitate – Prejudiciu moral”)

(2019/C 93/66)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: UC (reprezentant: A. Tymen, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezentați: J. Steele și J. Van Pottelberge, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE prin care se solicită, pe de o parte, anularea raportului de notare a reclamantului pentru anul 2015, a deciziei de a-i atribui 2 puncte de merit pentru același an, precum și a deciziei de respingere a reclamației sale și, pe de altă parte, repararea prejudiciului moral pe care reclamantul pretinde că l-a suferit

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă UC la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 369, 30.10.2017.

Hotărârea Tribunalului din 17 ianuarie 2019 – Mas Que Vinos Global/ EUIPO – JESA (EL SEÑORITO)

(Cauza T-576/17) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale EL SEÑORITO – Marca națională anterioară SEÑORITA – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2019/C 93/67)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Mas Que Vinos Global, S.L. (Dosbarrios, Spania) (reprezentant: M. J. Sanmartín Sanmartín, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: S. Palmero Cabezas, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Jose Estevez, SA (JESA) (Jerez de la Frontera, Spania) (reprezentant: M. de Justo Bailey, avocat)

Obiectul

Ațiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 9 iunie 2017 (cauza R 1775/2016–4) privind o procedură de opoziție între JESA și Mas Que Vinos Global

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Mas Que Vinos Global S.L. la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 357, 23.10.2017.

Hotărârea Tribunalului din 17 ianuarie 2019 – Turbo-K International/EUIPO – Turbo K (TURBO K)

(Cauza T-671/17) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii verbale a Uniunii Europene TURBO-K – Mărci anterioare neînregistrate TURBO-K – Motiv relativ de refuz – Utilizare în comerț a unui semn a cărui aplicabilitate depășește domeniul local – Articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Regimul acțiunii de common law în constatarea utilizării abuzive a unei denumiri (action for passing off) – «Goodwill»”]

(2019/C 93/68)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Turbo-K International Ltd (Birmingham, Regatul Unit) (reprezenți: A. Norris și A. Muir Wood, barristers)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: H. O'Neill, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Turbo-K Ltd (Winchester, Regatul Unit) (reprezenți: O. van Haperen, avocat, și T. St Quintin, barrister, și E. Morris, solicitor)

Obiectul

Ațiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 14 iulie 2017 (cauza R 2135/2016–2), privind o procedură de opoziție între Turbo-K și Turbo-K International.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Respinge acțiunea incidentă ca inadmisibilă.

- 3) Turbo-K International Ltd și Turbo-K Ltd suportă, fiecare, propriile cheltuieli de judecată, precum și jumătate din cheltuielile de judecată ale Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).

(¹) JO C 424, 11.12.2017.

Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2018 – UR/Comisia

(Cauza T-761/17) (¹)

[„Funcție publică – Concurs general – Anunț de concurs EPSO/AD/322/16 pentru recrutarea de administratori în domeniul auditului (AD 5/AD 7) – Condiție de admitere – Diplomă solicitată – Neîncludere pe lista de rezervă – Obligația de motivare – Eroare vădită de apreciere – Articolul 27 primul paragraf din Statut”]

(2019/C 93/69)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: UR (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Mihaylova și B. Mongin, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE prin care se solicită anularea deciziei din 11 august 2017 a juriului concursului EPSO/AD/322/16, luată în urma unei reexaminări, de a nu îl include pe reclamant pe lista de rezervă a acestui concurs

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe UR la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 32, 29.1.2018.

Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2018 – Dermatest/EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest 3-star-guarantee.de)

(Cauza T-801/17) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative ORIGINAL excellent dermatest 3-star-guarantee.de – Motive absolute de refuz – Caracter distinctiv – Lipsa caracterului distinctiv – Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) și alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2019/C 93/70)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Münster, Germania) (reprezentanți: J. Bühling și D. Graetsch, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: D. Hanf și D. Walicka, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 25 septembrie 2017 (cauza R 524/2017-4), privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ ORIGINAL excellent dermatest 3-star-guarantee.de ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 42, 5.2.2018.

Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2018 – Dermatest/EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest 5-star-guarantee.de CLINICALLY TESTED)

(Cauza T-802/17) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative ORIGINAL excellent dermatest 5-star-guarantee.de CLINICALLY TESTED – Motive absolute de refuz – Caracter descriptiv – Lipsa caracterului distinctiv – Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare – Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) literele (b) și (c) și alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2019/C 93/71)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Münster, Germania) (reprezentanți: J. Bühling și D. Graetsch, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: D. Hanf și D. Walicka, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 25 septembrie 2017 (cauza R 525/2017-4) privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ ORIGINAL excellent dermatest 5-star-guarantee.de CLINICALLY TESTED ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 42, 5.2.2018.

Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2018 – Dermatest/EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest)(Cauza T-803/17) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative ORIGINAL excellent dermatest – Motive relative de refuz – Caracter descriptiv – Lipsa caracterului distinctiv – Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare – Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]

(2019/C 93/72)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Münster, Germania) (reprezentanți: J. Bühling și D. Graetsch, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: D. Hanf și D. Walicka, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 25 septembrie 2017 (cauza R 526/2017-4) privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ ORIGINAL excellent dermatest ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 42, 5.2.2018.

Hotărârea Tribunalului din 10 ianuarie 2019 – achtung!/EUIPO (achtung!)(Cauza T-832/17) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană – Marca figurativă achtung! – Motiv absolut de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]

(2019/C 93/73)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: achtung! GmbH (Hamburg, Germania) (reprezentanți: G. Seelig și D. Bischof, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial A. Söder, J. Schäfer și D. Walicka, ulterior A. Söder, J. Schäfer și H. O'Neill, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 23 octombrie 2017 (cauza R 490/2017-4) privind înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii figurative achtung!.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă *achtung! GmbH* la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 63, 19.2.2018.

Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2018 – Inforsacom Logicalis/EUIPO (Business and technology working as one)

(Cauza T-7/18) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Business and technology working as one – Marcă constituită dintr-un slogan publicitar – Motiv absolut de refuz – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]

(2019/C 93/74)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Inforsacom Logicalis GmbH (Neu-Isenburg, Germania) (reprezentanți: O. Spieker, A. Schönfleisch și M. Alber, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: D. Hanf și D. Walicka, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 20 octombrie 2017 (cauza R 808/2017-1), privind o cerere de înregistrare a semnului verbal Business and technology working as one ca marcă a Uniunii Europene.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Inforsacom Logicalis GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 72, 26.2.2018.

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Yado/EUIPO – Dvectis CZ (Pernă de sprijin)

(Cauza T-30/18) (¹)

[„Desen sau model comunitar – Procedură de declarare a nulității – Desen sau model comunitar nr. 2371591-0001 (Pernă de sprijin) – Inadmisibilitatea acțiunii în fața camerei de recurs – Trimiterea unui document către EUIPO prin intermediul formularului de contact – Trimiterea unui document către EUIPO prin intermediul unui mijloc electronic sau prin fax”]

(2019/C 93/75)

Limba de procedură: slovacă

Părțile

Reclamantă: Yado s.r.o. (Handlová, Slovacia) (reprezentant: D. Futej, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: R. Cottrell și A. Folliard-Monguiral, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Dvectis CZ s.r.o. (Brno, Republica Cehă) (reprezentant: L. Litváková, avocat)

Obiectul

Ațiune formulată împotriva Deciziei Camerei a treia de recurs a EUIPO din 14 noiembrie 2017 (cauza R 1017/2017-3), privind o procedură de declarare a nulității între Dvectis CZ și Yado

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a treia de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 14 noiembrie 2017 (cauza R 1017/2017-3).
- 2) EUIPO suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele ale Yado s.r.o.
- 3) Dvectis CZ s.r.o. suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 94, 12.3.2018.

Hotărârea Tribunalului din 17 ianuarie 2019 – Ecolab USA/EUIPO (SOLIDPOWER)

(Cauza T-40/18) ⁽¹⁾

[„Marca Uniunii europene – Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană – Marca verbală SOLIDPOWER – Motiv absolut de refuz – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]

(2019/C 93/76)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Ecolab USA, Inc. (Wilmington, Delaware, Statele Unite) (reprezentanți: V. Töbelmann, K. Middelhoff și C. Saatkamp, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: K. Kompari și D. Walicka, agenți)

Obiectul

Ațiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 9 noiembrie 2017 (cauza R 1182/2017-5), privind înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii verbale SOLIDPOWER

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Ecolab USA, Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 104, 19.3.2018.

**Hotărârea Tribunalului din 17 ianuarie 2019 – Equity Cheque Capital Corporation/EUIPO
(DIAMOND CARD)**

(Cauza T-91/18) ⁽¹⁾

**[„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative DIAMOND
CARD – Motiv absolut de refuz – Caracter distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din
Regulamentul (UE) 2017/1001”]**

(2019/C 93/77)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Equity Cheque Capital Corporation (Victoria, Canada) (reprezentanți: I. Berkeley, barrister, P. Wheeler și C. Rani, solicitors)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: M. Rajh și A. Folliard Monguiral, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 14 decembrie 2017 (cauza R 1544/2017–4) privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ DIMOND CARD ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Equity Cheque Capital Corporation la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 134, 16.4.2018.

**Hotărârea Tribunalului din 17 ianuarie 2019 – ETI Gıda Sanayi ve Ticaret/EUIPO – Grupo Bimbo (ETI
Bumbo)**

(Cauza T-368/18) ⁽¹⁾

**[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene
verbale ETI Bumbo – Marca Uniunii Europene figurativă anterioară BIMBO – Motiv relativ de refuz –
Risc de confuzie – Public relevant – Similitudinea semnelor – Caracter distinctiv al mărcii anterioare –
Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]**

(2019/C 93/78)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: ETI Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ (Eskişehir, Turcia) (reprezentanți: D. Cañadas Arcas, P. Merino Baylos, D. Gómez Sánchez și N. Martínez de las Rivas Malagón, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: S. Palmero Cabezas et H. O'Neill, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Grupo Bimbo, SAB de CV (Mexico, Mexic) (reprezentant: N. A. Fernández Fernández Pacheco, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 11 aprilie 2018 (cauza R 1459/2017–1) privind o procedură de opoziție între Grupo Bimbo și ETI Gıda Sanayi ve Ticaret

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă ETI Gıda Sanayi Ticaret AŞ la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 276, 6.8.2018.

Ordonanța Tribunalului din 16 ianuarie 2019 – Theodorakidi/EUIPO – Benopoulou (THYREOS VASSILIKI)

(Cauza T-160/18) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene figurativă THYREOS VASSILIKI – Declarare a nulității – Dreptul la numele Vassiliki în Grecia – Cauză de nulitate relativă întemeiată pe încălcarea unui drept la nume – Articolul 60 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Acțiune vădit nefondată”]

(2019/C 93/79)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Vassiliki Theodorakidi (Veroia, Grecia) (reprezentant: F. Ikonomidou Ikonomidou, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: K. Markakis, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Vassiliki Benopoulou (Kifissia, Grecia)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 19 decembrie 2017 (cauza R 40/2017-4) privind o procedură de declarare a nulității între doamna Benopoulou și doamna Theodorakidi

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Doamna Vassiliki Theodorakidi suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele ale Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).

(¹) JO C 152, 30.4.2018.

Ordonanța Tribunalului din 23 ianuarie 2019 – MLPS/Comisia

(Cauza T-304/18) (¹)

[„Acțiune în anulare și în constatarea abținerii de a acționa – Clasare a unei plângeri – Refuzul Comisiei de a iniția o procedură întemeiată pe articolul 7 TUE – Act care nu este supus căilor de atac – Lipsa afectării directe – Inadmisibilitate”]

(2019/C 93/80)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Mouvement pour la liberté de la protection sociale (MLPS) (Paris, Franța) (reprezentant: M. Gibaud, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: H. Tserepa-Lacombe și H. Krämer, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește anularea deciziei Comisiei din 7 martie 2018 privind refuzul de a da curs soluționării unei plângeri având ca obiect angajarea unei proceduri întemeiate pe articolul 7 TUE împotriva Republicii Franceze și, pe de altă parte, cerere întemeiată pe articolul 265 TFUE prin care se urmărește constatarea faptului că Comisia s-a abținut în mod nelegal să dea curs soluționării acestei plângeri

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă *Mouvement pour la liberté de la protection sociale (MLPS)* la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 259, 23.7.2018.

Ordonanța Tribunalului din 16 ianuarie 2019 – Szécsi și Somossy/Comisia

(Cauza T-331/18) (¹)

(„Acțiune în despăgubire – Drept instituțional – Neluarea de către Comisie a măsurilor adecvate pentru a se asigura respectarea, de către instanțele maghiare, a articolului 13 din Directiva 2005/29/CE și a normei de transpunere națională care se raportează la acesta – Inadmisibilitate”)

(2019/C 93/81)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamanți: István Szécsi (Szeged, Ungaria) și Nóra Somossy (Szeged) (reprezentant: D. Lazar, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Bertelmann și N. Ruiz García, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE și având ca obiect repararea prejudiciului pe care reclamanții l-ar fi suferit ca urmare a încălcării de către Comisie a obligației de supraveghere

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Îi obligă pe domnul István Szécsi și pe doamna Nóra Somossy la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 259, 23.7.2018.

Ordonanța Tribunalului din 23 ianuarie 2019 – Prigent/Comisia

(Cauza T-436/18) (¹)

(„Acțiune în anulare – Clasare a unei plângeri – Refuzul Comisiei de a iniția o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor – Act care nu este supus căilor de atac – Lipsa afectării directe – Inadmisibilitate”)

(2019/C 93/82)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Claude Prigent (Caudan, Franța) (reprezentant: A. Bove, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentant: D. Martin, agent)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se urmărește anularea deciziei Comisiei din 23 mai 2018 de a nu continua soluționarea plângerii reclamantului prin care se solicita constatarea pretinsei încălcări de către autoritățile franceze a Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO 2009, L 335, p.1)

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*
- 2) *Îl obligă pe domnul Claude Prigent la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 352, 1.10.2018.

Ordonanța Tribunalului din 10 ianuarie 2019 – LG Electronics/EUIPO – Beko (BECON)

(Cauza T-557/18) (¹)

(„*Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Retragerea opoziției – Nepronunțare asupra fondului*”)

(2019/C 93/83)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: LG Electronics, Inc. (Seul, Coreea de Sud) (reprezentant: M. Graf, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Gája, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: Beko plc (Watford, Regatul Unit)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 11 iulie 2018 (cauza R 41/2018–5), privind o procedură de opoziție între Beko plc și LG Electronics, Inc.

Dispozitivul

- 1) *Nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului cauzei.*
- 2) *Obligă LG Electronics la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și la plata celor efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).*

(¹) JO C 399, 5.11.2018.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 21 ianuarie 2019 – Agrochem-Maks/Comisia**(Cauza T-574/18 R)****(„Măsurile provizorii – Produse fitosanitare – Substanța activă oxasulfuron – Nereînnoirea aprobării în scopul introducerii pe piață – Cerere de suspendare a executării – Lipsa urgenței – Evaluare comparativă a intereselor”)**

(2019/C 93/84)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Agrochem-Maks d.o.o. (Zagreb, Croația) (reprezentant: S. Pappas, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Lewis, I. Naglis și G. Koleva, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE având ca obiect suspendarea executării Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/1019 al Comisiei din 18 iulie 2018 privind nereînnoirea aprobării substanței active oxasulfuron, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare, și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei (JO 2018, L 183, p. 14)

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererile privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 21 decembrie 2018 – Daimler/Comisia**(Cauza T-751/18)**

(2019/C 93/85)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Daimler AG (Stuttgart, Germania) (reprezentanți: N. Wimmer, C. Arhold și G. Ollinger, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei CLIMA/C4/WB/sg Ares(2018) având referința Ares(2018)5413709 a Comisiei din 22 octombrie 2018, adoptată în temeiul articolului 12 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 725/2011 ⁽¹⁾ și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 12 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 725/2011 coroborat cu articolul 1 alineatul (3) din Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/158 ⁽²⁾

- În cadrul primului motiv, reclamanta susține că pârâta a încălcat articolul 12 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 725/2011 coroborat cu articolul 1 alineatul (3) din Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/158 prin faptul că, la evaluarea reducerii emisiilor de CO₂, aceasta a derogat de la metodologia de testare autorizată întrucât a aplicat un factor Willans eronat.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 12 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 725/2011 coroborat cu articolul 1 alineatul (3) din Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/158 coroborat cu articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 725/2011
- În cadrul celui de al doilea motiv, reclamanta arată că pârâta a încălcat articolul 12 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 725/2011 coroborat cu articolul 1 alineatul (3) din Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/158 coroborat cu articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 725/2011 prin faptul că, la aplicarea metodei de testare la care a recurs, pârâta nu a efectuat preconditionarea specifică necesară.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 12 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 725/2011
- În cadrul celui de al treilea motiv, reclamanta susține că pârâta a încălcat articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 725/2011 prin faptul că a dispus neluarea în considerare a eco-inovației pentru anul anterior 2017, deși această dispoziție autorizează în mod expres doar o decizie de neluare în considerare pentru anul următor.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de a fi ascultat
- În cadrul celui de al patrulea motiv, reclamanta arată că au fost încălcate dreptul său de a fi ascultată în conformitate cu cerințele rezultate din principiul general al respectării dreptului la apărare, precum și cerințele prevăzute la articolul 41 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale. Pârâta a autorizat un schimb de corespondență cu privire la opiniile juridice, însă ulterior a adoptat decizia atacată.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare
- În cadrul celui de al cincilea motiv, reclamanta arată că decizia nu este motivată corespunzător cerințelor prevăzute la articolul 296 TFUE și la articolul 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale. În decizia atacată, pârâta se referă doar în mod vag la diferențele privind metoda de testare, însă nu se exprimă în ceea ce privește chestiunea determinantă dacă și în ce măsură metoda de testare necesită o preconditionare specifică și dacă pârâta a autorizat o asemenea metodă de testare în Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/158.

(¹) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 725/2011 al Comisiei din 25 iulie 2011 de stabilire a unei proceduri de aprobare și de certificare a tehnologiilor inovatoare care contribuie la reducerea emisiilor de CO₂ generate de automobile, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 443/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 194, 26.7.2011, p. 19).

(²) Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/158 a Comisiei din 30 ianuarie 2015 de aprobare a două alternatoare Robert Bosch GmbH de înaltă eficiență ca tehnologii inovatoare pentru reducerea emisiilor de CO₂ generate de autoturisme, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 443/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 26, 31.1.2015, p. 31).

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2018 – FL Brüterei M V și alții/Comisia

(Cauza T-755/18)

(2019/C 93/86)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: FL Brüterei M V GmbH (Finkenthal, Germania), Erdegut GmbH (Finkenthal), Ökofarm Groß Markow GmbH (Lelkendorf, Germania) (reprezentant: H. Schmidt, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea articolului 1 alineatul (4) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1584⁽¹⁾ al Comisiei din 22 octombrie 2018, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene din 23 octombrie 2018 sub nr. L 264/1, care modifică Regulamentul (CE) nr. 889/2008⁽²⁾ astfel: „la articolul 42 litera (b), data «31 decembrie 2018» se înlocuiește cu data «31 decembrie 2020»”;
- obligarea pârâtei la plata sumei de 2 469 503,44 euro către FL Brüterei M-V GmbH, majorată cu dobânzi moratorii începând cu data comunicării acțiunii, stabilite la nivelul dobânzii de bază a Băncii Centrale Europene la care să se adauge opt puncte pe an și
- constatarea faptului că pârâta este obligată să repare prejudiciul suplimentar suferit de reclamante din cauză că, prin adoptarea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/1584 al Comisiei, a instituit o nouă derogare de doi ani, care permite, „în lipsa” puilor de găină crescuți în conformitate cu producția biologică, introducerea puilor de găină convenționali în creștere biologică a găinilor, fără ca Comisia (deși era obligația sa) să fie „limitat” această derogare „la minimum” necesar potrivit articolului 22 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007⁽³⁾, mai precis fără să fi impus ca, pentru beneficierea de această derogare, să se impună să nu existe nicio crescătorie pe o rază de cel mult 700 de kilometri de jurul locului de creștere a găinilor care să propună pui crescuți în conformitate cu producția biologică și fără să fi impus ca dovada indisponibilității unor astfel de pui de găină să fie făcută prin imposibilitatea de a face o comandă la trei crescătorii care sunt cunoscute drept furnizori de astfel de pui, iar nu printr-o cerere adresată unor crescătorii cunoscute că nu propun astfel de pui.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă următoarele motive.

1. Primul motiv întemeiat pe nulitatea regulamentului.

- În temeiul primului motiv, reclamantele susțin că pârâta și-a încălcat obligația de a limita la minim derogările de la principiul prevăzut la articolul 14 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007, potrivit căruia animalele tinere de producție biologică trebuie să se nască și să fie crescute în exploatații biologice.
- În această privință, reclamantele susțin că prelungirea cu doi ani a derogării neîndeplinirii cerinței prevăzute la articolul 22 din Regulamentul (CE) nr. 834/2007, potrivit căreia derogările trebuie limitate la minim. Potrivit reclamantelor, lipsa unor condiții sau limite cantitative permite o practică abuzivă precum cea descoperită de pârâtă în Regatul Țărilor de Jos.

2. Al doilea motiv întemeiat pe răspunderea pentru nelegalitatea unui act administrativ în temeiul articolului 340 al doilea paragraf TFUE.

- În temeiul celui de al doilea motiv, reclamantele susțin că pârâta nu a impus respectarea de către Regatul Țărilor de Jos a normei enunțate la articolul 42 punctul (b) din Regulamentul (CE) nr. 889/2008.
- În această privință, reclamantele invocă faptul că comportamentul culpabil al pârâtei le-a cauzat pierderi de venituri întrucât pârâta nu a incitat autoritățile neerlandeze să adopte un comportament bun în ceea ce privește utilizarea puilor crescuți în conformitate cu producția biologică în cadrul creșterii biologice a găinilor.

3. Al treilea motiv întemeiat pe răspundere pentru exercitarea nelegală a competențelor de punere în executare.

În temeiul celui de al treilea motiv, reclamantele susține că, prin instituirea unei noi derogări, care nu este limitată decât în timp și nu este supusă niciunei condiții sau cerințe calitative, pârâta a încălcat prevederile articolului 22 din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 și a acționat în afara competențelor conferite.

- (¹) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1584 al Comisiei din 22 octombrie 2018 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 889/2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice în ceea ce privește producția ecologică, etichetarea și controlul (JO 2018, L 264, p. 1).
- (²) Regulamentul (CE) nr. 889/2008 al Comisiei din 5 septembrie 2008, de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice în ceea ce privește producția ecologică, etichetarea și controlul (JO 2008, L 250, p. 1).
- (³) Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91 (JO 2007, L 189, p. 1).

Acțiune introdusă la 28 decembrie 2018 – AG/Europol

(Cauza T-756/18)

(2019/C 93/87)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: AG (reprezentant: C. Abrar, avocat)

Pârâtă: Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei implicite din 2 iulie 2018 a pârâtei de respingere a căii de atac a reclamantului;
- obligarea pârâtei să adopte în privința reclamantului, cu respectarea condițiilor prevăzute de legislație, o decizie motivată în mod corespunzător referitoare la dreptul acestuia de a i se atribui o cotă-parte din fondul de pensii al Europol; și
- obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe obligația generală de motivare

- În temeiul primului motiv, reclamantul reproșează pârâtei că a respins prin intermediul unei decizii implicite (i) cererea acestuia privind adoptarea unui act administrativ referitor la aplicarea, în privința sa, a Deciziei (UE) 2015/1889 (¹) și (ii) cererea sa de motivare a actului respectiv și de furnizare a unor explicații referitoare la motivul pentru care cote-părți substanțiale din activele fondului de pensii a fost restituită statelor membre.
- În acest sens, reclamantul susține că pârâta a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul principiilor europene de bună conduită administrativă și al articolului 296 TFUE. În plus, reclamantul are interesul de a exercita acțiunea, întrucât doar o decizie motivată privind drepturile sale referitoare la fondul de pensii al Europol îi poate permite să aprecieze dacă atribuirea cotei-părți ce îi revine este conformă legislației, având și dreptul de a invoca orice drept complementar, dacă este cazul.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe controlul incidental asupra Deciziei 2015/1889

- În temeiul primului motiv, reclamantul susține, pe de altă parte, că baza legală probabilă a deciziei pe care pârâta a omis să o adopte ar putea de asemenea să fie afectată de o eroare de apreciere și, din acest motiv, ar putea fi nelegală. În acest sens, este necesară printre altele furnizarea de explicații în legătură cu motivul pentru care cote-părți substanțiale din fondul de pensii al Europol au fost restituite statelor membre.
- În plus, reclamantul susține că, din considerente de economie procedurală și pentru a evita o nouă acțiune jurisdicțională potențială, Tribunalul ar putea semnala pârâtei motivele de nelegalitate ale Deciziei 2015/1889, în măsura în care nu este posibil să se procedeze la un control incidental asupra acestui text în lipsa unei decizii motivate.

(¹) Decizia (UE) 2015/1889 a Consiliului din 8 octombrie 2015 privind dizolvarea fondului de pensii al Europol (JO 2015, L 276, p. 60).

Acțiune introdusă la 20 decembrie 2018 – Intercontinental Exchange Holdings/EUIPO – New York Mercantile Exchange (NYMEX BRENT)

(Cauza T-760/18)

(2019/C 93/88)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Intercontinental Exchange Holdings, Inc. (Atlanta, Georgia, Statele Unite) (reprezentanți: R. Hoy, Solicitor și J. Bowhill, QC)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: New York Mercantile Exchange, Inc. (New York, New York, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene NYMEX BRENT – Cerere de înregistrare nr. 15 333 891

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 19 octombrie 2018 în cauza R 102/2018-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 4 ianuarie 2019 – Irish Wind Farmers' Association și alții/Comisia**(Cauza T-6/19)**

(2019/C 93/89)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: Irish Wind Farmers' Association Clg (Kilkenny, Irlanda), Carrons Windfarm Ltd (Shanagolden, Irlanda), Foyle Windfarm Ltd (Dublin, Irlanda) și Greenoge Windfarm Ltd (Bunclody, Irlanda) (reprezentanți: M. Segura Catalán și M. Clayton, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea scrisorii Comisiei Europene din data de 25 octombrie 2018 cu privire la cazul SA.44671, Irlanda – Pretins ajutor de stat ilegal acordat în sectorul combustibililor fosili sub forma unei reduceri a ratelor impozitului pe proprietate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă un singur motiv, întemeiat pe faptul că Comisia nu a inițiat procedura oficială de investigare în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE și al articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2015/1589,⁽¹⁾ în pofida îndoielilor privind existența unui ajutor de stat, lipsindu-le prin urmare pe reclamante de drepturile lor procedurale. Acest motiv cuprinde două aspecte:

1. Primul aspect, întemeiat pe faptul că Comisia ar fi trebuit să adopte o decizie oficială. Comisia nu a examinat în mod corespunzător plângerea, astfel cum impun propriile norme, iar decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor Regulamentului (UE) 2015/1589.
2. Al doilea aspect, întemeiat pe faptul că Comisia ar fi trebuit să aibă îndoieli serioase cu privire la clasificarea măsurii drept ajutor de stat și ar fi trebuit, prin urmare, să inițieze procedura oficială de investigare în conformitate cu articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2015/1589, în special și printre altele întrucât Comisia a înțeles greșit obiectul plângerii, nu a examinat în mod corespunzător toate informațiile furnizate de reclamant în cadrul plângerii, nu a examinat în mod corespunzător măsura, a urmat o abordare greșită cu privire la aprecierea selectivității și nu a examinat celelalte cerințe prevăzute la articolul 107 TFUE.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2015, L 248, p. 9).

Acțiune introdusă la 4 ianuarie 2019 – United States Seafoods/EUIPO (UNITED STATES SEAFOODS)**(Cauza T-10/19)**

(2019/C 93/90)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: United States Seafoods LLC (Seattle, Washington, Statele Unite) (reprezentanți: C. Spintig, S. Pietzcker și M. Prasse, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii figurative UNITED STATES SEAFOODS – Cererea de înregistrare nr. 1 365 398

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 11 octombrie 2018 în cauza R 817/2018-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2017/1001;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 2017/1001.

Acțiune introdusă la 11 ianuarie 2019 – Giulia Moi/Parlamentul

(Cauza T-17/19)

(2019/C 93/91)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Giulia Moi (XX (*), Italia) (reprezentant: M. Contini, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- cu titlu principal, anularea deciziei Biroului Parlamentului European din 12 noiembrie 2018 prin care a fost confirmată decizia președintelui Parlamentului European din 2 octombrie 2018 de a impune doamnei AE o sancțiune constând în pierderea dreptului la indemnizația de ședere pentru o perioadă de 12 zile pentru hărțuirea psihologică exercitată de aceasta asupra celor doi asistenți parlamentari acreditați ai săi;
- cu titlu subsidiar, în ipoteza contestată și improbabilă a respingerii concluziilor formulate cu titlu principal și fără a aduce atingere exercitării căii de atac, considerarea ca excesivă și/sau disproporționată a sancțiunii disciplinare impuse și înlocuirea în consecință a acesteia cu cea prevăzută la articolul 166 litera (a) din Regulamentul de procedură al Parlamentului European;
- în orice caz, obligarea instituției pârâte la punerea în aplicare a unei conduite reparatorii determinate, în mod echitabil, de Tribunal, constând în plata unei sume determinate de 50 000 de euro – sau superioară ori inferioară, reținută de Tribunal – și dispunerea efectuării unei comunicări publice de către președintele Parlamentului European în sesiunea plenară a acestuia din urmă;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

(*) Informații șterse sau înlocuite în contextul cadrului legal de protecție a datelor cu caracter personal și/sau a confidențialității.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă încălcarea principiului contradictorialității, a dreptului la un proces echitabil și a articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

1. Se subliniază inexistența temeiurilor pentru aplicarea sancțiunii disciplinare în discuție, justificată aparent printr-o simplă trimitere la raportul Comitetului consultativ care, la rândul său și fără nicio motivare, califică conduita reclamantei drept „hărțuire psihologică”, în lipsa oricărei dovezi.
2. În plus, ar fi evident că Biroului Parlamentului European și-ar fi exercitat competența în mod vădit eronat și ar fi săvârșit un abuz de putere, în măsura în care faptele pe care le reține ca fiind prezentate de asistenții pretins hărțuiți nu pot fi calificate drept hărțuire psihologică, în sensul articolului 12a din statut.
3. La rândul său, Biroului Parlamentului European ar fi săvârșit o eroare și ar fi denaturat faptele care fac obiectul deciziei în lumina definiției noțiunii de hărțuire psihologică, astfel cum este prevăzută la articolul 12 din statut. Printr-o asemenea hărțuire se înțelege o „conduită abuzivă” care se manifestă prin comportament, limbaj, acte, gesturi și înscrisuri „de lungă durată, repetată sau sistematică”, rezultatul unor acțiuni intenționate repetate și/sau confirmative, susceptibile să aducă atingere personalității, demnității sau integrității fizice ori psihice ale unei persoane.
4. Noțiunea de hărțuire fiind astfel clarificată, reiese din simpla lectură a actelor de la dosar că comportamentul reclamantei nu constituie un caz de „hărțuire” și că numărul redus de plângeri, de altfel limitate în timp la o scurtă perioadă, se referă la îndeplinirea de către asistenți a sarcinilor lor, precum și la prezența acestora la birou, rezultat al răzbunării lor față de reclamantă, vinovată de prezentarea unei cereri de concediere a acestora.
5. De altfel, niciun observator extern, dotat cu o sensibilitate normală și o cunoaștere a mediului de lucru specific al membrilor Parlamentului și al colaboratorilor direcți ai acestora nu ar putea concluziona vreodată în sensul că conduita imputată reclamantei este excesivă și cenzurabilă, astfel încât să aducă atingere personalității, demnității sau integrității fizice ori psihice ale asistenților în discuție, ținând seama inclusiv de remunerația generoasă plătită acestora de Parlament.

Acțiune introdusă la 11 ianuarie 2019 – Pablosky/EUIPO – docPrice (mediFLEX easystep)

(Cauza T-21/19)

(2019/C 93/92)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Pablosky, SL (Madrid, Spania) (reprezentant: A. Tarí Lázaro, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: docPrice GmbH (Koblenz, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative mediFLEX easystep – cererea de înregistrare nr. 15 730 898

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 8 noiembrie 2018 în cauza R 76/2018-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- respingerea cererii de înregistrare a mărcii nr. 15 730 898 în integralitatea sa în ceea ce privește produsele din clasele 10 și 25;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată în favoarea reclamantei.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 14 ianuarie 2019 – Limango/EUIPO – Consolidated Artists (limango)**(Cauza T-23/19)**

(2019/C 93/93)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Limango GmbH (München, Germania) (reprezențanți: C. Hauss-Löhde și M. Mette, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Consolidated Artists BV (Rotterdam, Țările de Jos)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: înregistrarea mărcii Uniunii Europene verbale limango – cererea de înregistrare nr. 6 943 096

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 3 octombrie 2018 în cauzele conexe R 1844/2017-1 și R 2093/2017-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- respingerea în tot a opoziției.
- obligarea pârâtului și a intervenientei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
 - încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.
-

Acțiune introdusă la 11 ianuarie 2019 – INC și Consorzio Stabile Sis/Comisia**(Cauza T-24/19)**

(2019/C 93/94)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: INC SpA (Turino, Italia) și Consorzio Stabile Sis SCpA (Torino, Italia) (reprezentanți: H.-G. Kamann, F. Louis și G. Tzifa, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei C(2018) 2435 final din 27 aprilie 2018 în cazurile SA.49335 (2017/N) și SA.49336 (2017/N) ⁽¹⁾;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamante invocă un motiv pentru fiecare dintre cele două cazuri distincte de pretins ajutor de stat.

1. Primul motiv, referitor la cazul SA.49336 (2017/N), potrivit căruia, prin adoptarea deciziei atacate, Comisia a încălcat articolul 108 alineatul (3) TFUE și articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2015/1589 ⁽²⁾, în măsura în care nu a inițiat procedura oficială de investigare prevăzută la articolul 108 alineatul (2) TFUE, precum și la articolul 4 alineatul (4) și la articolul 6 din Regulamentul 2015/1589, în pofida dificultăților serioase întâlnite în cadrul procedurii de investigare preliminară referitoare la compatibilitatea cu piața internă a ajutorului de stat individual notificat în legătură cu un gestionar de autostradă cu plată italian (Autostrade per l'Italia SpA).
2. Al doilea motiv, referitor la cazul SA.49335 (2017/N), potrivit căruia, prin adoptarea deciziei atacate, Comisia a încălcat articolul 108 alineatul (3) TFUE și articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2015/1589, în măsura în care nu a inițiat procedura oficială de investigare prevăzută la articolul 108 alineatul (2) TFUE, precum și la articolul 4 alineatul (4) și la articolul 6 din Regulamentul (UE) 2015/1589, în pofida dificultăților serioase întâlnite în cadrul procedurii de investigare preliminară referitoare la compatibilitatea cu piața internă a ajutorului de stat individual notificat în legătură cu un al doilea gestionar de autostradă cu plată italian (Società Iniziative Autostradali e Servizi Spa).

⁽¹⁾ JO 2018, C 379, p. 3.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2015, L 248, p. 9).

Acțiune introdusă la 15 ianuarie 2019 – Idea Groupe/EUIPO – The Logistical Approach (Idealogistic Verhoeven Greatest care in getting it there)**(Cauza T-29/19)**

(2019/C 93/95)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza***Părțile**

Reclamantă: Idea Groupe (Montoir de Bretagne, Franța) (reprezentant: P. Langlais, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: The Logistical Approach BV (Uden, Țările de Jos)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Idealogistic Verhoeven Greatest care in getting it there în culorile neagră, albă și nuanțe de albastru – Cerere de înregistrare nr. 14 567 184

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 12 noiembrie 2018 în cauza R 2064/2017-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată;
- obligarea societății The Logistical Approach B.V la plata cheltuielilor de judecată generate de intervenția sa, dacă aceasta ar fi intervenit.

Motivele invocate

- Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- Încălcarea articolului 8 alineatul (4) Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 17 ianuarie 2019 – Benavides Torres/Consiliul

(Cauza T-35/19)

(2019/C 93/96)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Antonio José Benavides Torres (Caracas, Venezuela) (reprezentant: L. Giuliano și F. Di Gianni, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2018/1656 a Consiliului ⁽¹⁾, precum și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/1653 al Consiliului ⁽²⁾, în măsura în care dispozițiile acestora îl vizează pe reclamant; și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă un motiv unic, susținând că pârâtul ar fi săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că numele său trebuia menținut pe listele care figurează în Anexa I la Decizia (PESC) 2017/2074 a Consiliului ⁽³⁾ și în Anexa IV la Regulamentul (UE) 2017/2063 al Consiliului ⁽⁴⁾, în pofida faptului că reclamantul nu ar avea niciun rol și nicio legătură cu autoritățile politice sau militare din Venezuela.

(¹) Decizia (PESC) 2018/1656 a Consiliului din 6 noiembrie 2018 de modificare a Deciziei (PESC) 2017/2074 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Venezuela (JO L 276, 7.11.2018, p. 10).

(²) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1653 al Consiliului din 6 noiembrie 2018 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2017/2063 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Venezuela (JO L 276, 7.11.2018, p. 1).

(³) Decizia (PESC) 2017/2014 a Consiliului din 13 noiembrie 2017 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Venezuela (JO L 295, 14.11.2017, p. 60).

(⁴) Regulamentul (UE) 2017/2063 al Consiliului din 13 noiembrie 2017 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Venezuela (JO L 295, 14.11.2017, p. 21).

Acțiune introdusă la 18 ianuarie 2019 – PE Digital/EUIPO – Spark Networks Services (ElitePartner)

(Cauza T-36/19)

(2019/C 93/97)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: PE Digital GmbH (Hamburg, Germania) (reprezențați: V. von Bomhard și J. Fuhrmann, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Spark Networks Services GmbH (Berlin, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul/Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurative ElitePartner – marca Uniunii Europene nr. 5 996 351

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 25 octombrie 2018 în cauza R 614/2017-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- modificarea deciziei atacate în sensul că nu se opune mărcii Uniunii Europene motivul de nulitate prevăzut la articolul 59 alineatul (1) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001;
- cu titlu subsidiar, anularea deciziei atacate,
- obligarea EUIPO, precum și a celeilalte părți din procedură în cazul în care intervine în proces, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 59 alineatul (1) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 a Parlamentului European și a Consiliului,
- încălcarea articolului 94 alineatul (1) prima teză din Regulamentul (UE) 2017/1001 a Parlamentului European și a Consiliului.

**Acțiune introdusă la 21 ianuarie 2019 – Amigüitos pets & life/EUIPO – Société des produits Nestlé
(THE ONLY ONE by alphaspirt wild and perfect)**

(Cauza T-40/19)

(2019/C 93/98)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Amigüitos pets & life, SA (Lorca, Spania) (reprezentant: N. Fernández Fernández-Pacheco, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Elveția)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta din procedura în fața Tribunalului

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative THE ONLY ONE by alphaspirt wild and perfect în culorile alb, roșu și negru – Cererea de înregistrare nr. 15 385 719

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 19 noiembrie 2018 în cauza R R 272/2018-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care prin aceasta se admite opoziția îndreptată împotriva cererii de înregistrare a mărcii Uniunii Europene nr. 15 385 719 pentru produsele din clasele 5 și 31;
- obligarea EUIPO la confirmarea înregistrării mărcii Uniunii nr. 15 385 719 pentru toate produsele pentru care se solicită protecție;
- obligarea intervenientei, precum și, dacă este cazul, a pârâtului, la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în fața EUIPO și a Tribunalului.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
 - încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.
-

Acțiune introdusă la 23 ianuarie 2019 – Globalia Corporación Empresarial/EUIPO – Touring Club Italiano (TC Touring Club)

(Cauza T-44/19)

(2019/C 93/99)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Globalia Corporación Empresarial, SA (Llucmajor, Spania) (reprezentanți: A. Gómez López, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Touring Club Italiano (Milano, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta din fața Tribunalului.

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă TC Touring Club în culorile roșu și gri deschis – cererea de înregistrare nr. 15 299 001.

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție.

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 9 noiembrie 2018 în cauza R 448/2018-4.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate ca urmare a încălcării articolului 95 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului, întrucât aceasta constituie un viciu procedural material; și/sau
- anularea deciziei atacate ca urmare a aplicării eronate a articolului 47 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului și constatarea faptului că proba unei utilizări „serioase” a mărcii anterioare este insuficientă sau neconcludentă; și/sau
- anularea deciziei atacate ca urmare a aplicării eronate a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului și constatarea inexistenței unui risc de confuzie între mărcile aflate în opoziție.
- obligarea EUIPO și a intervenientei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 95 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 47 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Ațiune introdusă la 25 ianuarie 2019 – Grecia/Comisia**(Cauza T-46/19)**

(2019/C 93/100)

*Limba de procedură: greaca***Părțile***Reclamantă:* Republica Elenă (reprezentanți: G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou, A. E. Vasilopoulou)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care impune Republicii Elene corecții financiare punctuale și forfetare în valoare brută de 25 092 988,84 euro și în valoare netă de 24 851 438,56 euro, ca urmare a anchetei AA/2016/013/GR pentru ajutoarele pe suprafață aferente anilor de solicitare 2015/2016 (anii fiscali 2016 și 2017, paginile 63-74 din raportul de sinteză) și obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Republica Elenă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul (reclamanta) invocă trei motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 4 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul nr. 1307/2013 ⁽¹⁾ privind interpretarea și aplicarea definiției „pășuni permanente”.
2. Al doilea motiv întemeiat pe nemotivare cu încălcarea articolului 296 TFUE, pe încălcarea articolului 18 alineatul (5) din Regulamentul nr. 640/2014 ⁽²⁾, a orientărilor pentru evaluarea calitativă a SIPA [Executable Test Suite (ETS) LPIS data quality measures, versiunea 6.0] și a principiului proporționalității.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe motivarea insuficientă a părții din decizia atacată care impune corecții care depășesc corecțiile financiare punctuale și forfetare.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului (JO 2013, L 347, p. 608).

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Sistemul Integrat de Administrare și Control și condițiile pentru refuzarea sau retragerea plăților și pentru sancțiunile administrative aplicabile în cazul plăților directe, al sprijinului pentru dezvoltare rurală și al ecocondiționalității (JO 2014, L 181, p. 48).

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO